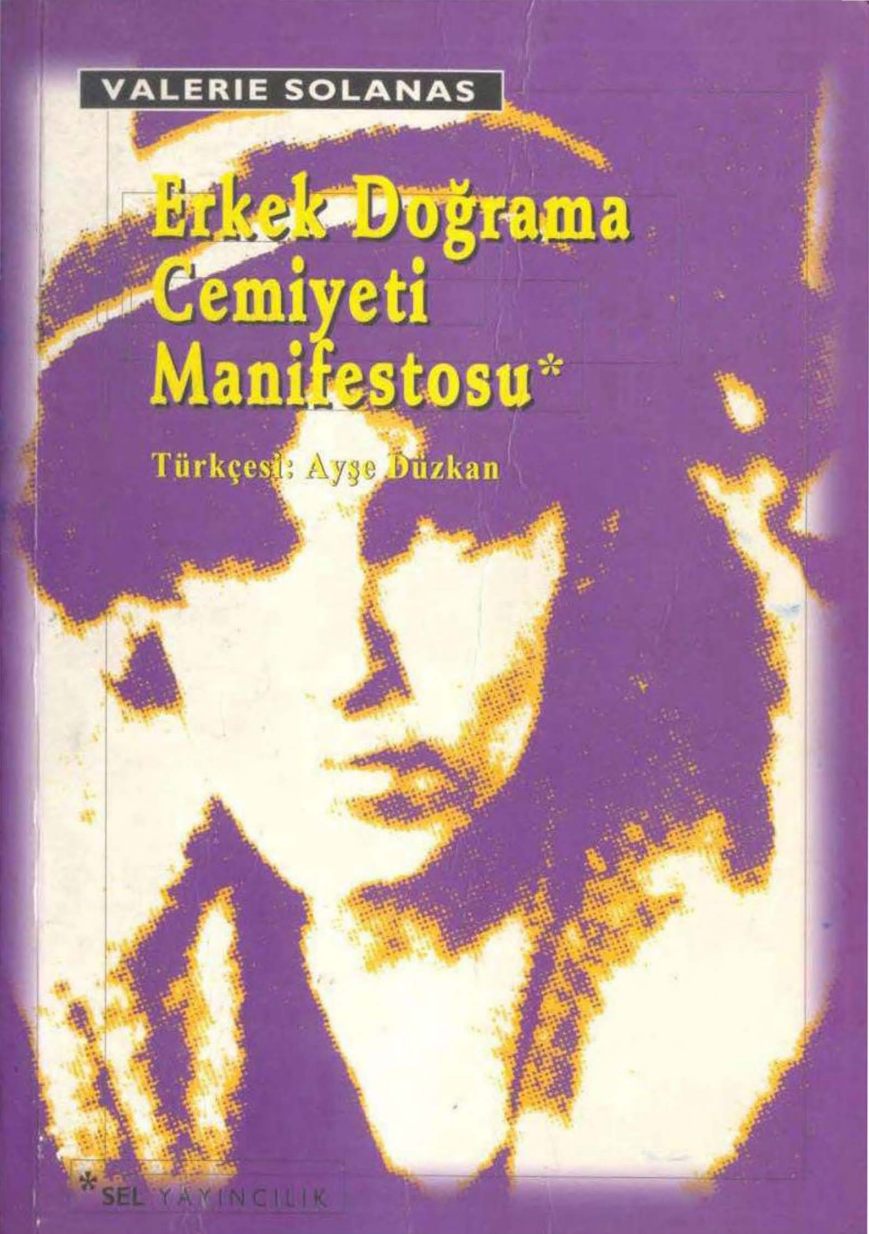
VALERIE SOLANAS

Erkek Doğrama Cemiyeti Manifestosu*

Türkçesi: Ayşe Düzkan

SEL YAYINCILIK

* SEL YAYINCILIK
Babıali Caddesi, 20/1 Cağaloğlu - İstanbul
Tel./Faks: 0212 511 10 05

Şube: İstiklal Caddesi, Elhamra Pasajı, 258 /10
Beyoğlu - İstanbul Tel.: 244 15 06

http://www.selyayincilik.com
E-mail: posta@selyayincilik.com

*SEL YAYINCILIK: 165
Kadın Kitaplığı: 09

ERKEK DOĞRAMA CEMİYETİ MANİFESTOSU

VALERIE SOLANAS

Kitabın Özgün Adı: SCUM Manifesto

Türkçesi:
AYŞE DÜZKAN

Birinci Baskı: Ağustos 2002

ISBN 975-570-168-0

Baskı: Yaylacık Matbaası
Cilt: Sistem Matbaacılık

Erkek Doğrama Cemiyeti Manifestosu

VALERIE SOLANAS

Türkçesi:
AYŞE DÜZKAN

valerie solanas;

bütün talihsizliklere maruz kalan kız

valerie solanas, 9 nisan 1936'da, new jersey'de, louis ve dorothy bondo'nun kızı olarak dünyaya gelmiş. talihsiz bir çocukmuş, çok küçükken babasının cinsel tacizine uğramış. annesiyle babası 1940'lı yıllarda tam olarak bilinmeyen bir tarihte boşanmışlar, valerie annesiyle birlikte washington'a taşınmış. annesi 1949'da red moran'la evlenmiş. valerie, katolik okuluna gönderilmiş ancak buraya devam etmek istememiş. isyanı ve itaatsizliği yüzünden dedesi onu kırbaçlamış.

1951'de, henüz 15 yaşındayken, evden kaçmış, bir denizciden hamile kalmış. bu çocuğun bir kız olarak doğduğu biliniyor. bütün bunlara rağmen valerie 1954'de liseyi bitirmeyi başarmış ve üniversiteye girmiş; college park'taki maryland üniversitesi'nde psikoloji okumaya başlamış.

valerie'nin üniversitede çok parlak bir öğrenci olduğu biliniyor. bu yıllarda geçinmek için bir hayvan laboratuvarının psikoloji bölümünde çalışmış. daha sonra minnesota üniversitesinde yine psikoloji üzerine bir yıla yakın çalışmış.

laboratuvarda çalışırken biyolojiye büyük ilgi duyduğu da biliniyor. nitekim, *scum manifesto*'da bu ilginin izlerini görmek mümkün.

okulu bitirdikten sonra fahişelik yaparak ve dilenerek hayatını sürdürmeye başlamış. bu sırada sokakta yaşıyormuş, onu o döneminde tanıyan fahişeler, emektar daktilosuyla damlarda uyuduğunu anlatıyorlar. bir yandan da yazdığı oyunları arkadaşlarıyla kahvelerde oynuyormuş. bunlar, sanatta yeni yeni ortaya çıkan çeşitli modern eğilimleri yansıtan oyunlarmış. bu arada da a.b.d.'yi dolaşıyormuş. 1966 yılında greenwich'te *kıçınıza girsin* adlı oyununu yazmış. oyun, kendi ifadesiyle, "erkek-düşmanı bir fahişe ve dilencinin yaşadıklarını" anlatıyor. "bir versiyonunda, kadın adamı öldürür, bir diğer versiyonunda anne oğlunu boğazlar."

1967 yılında valerie ünlü ressam andy warhol'un *fabrika* adını verdiği stüdyosuna gitmiş. andy warhol'un ünlendiği yıllar. *fabrika*'da bir sürü sanatçının oyunları sergileniyor, filmleri çekiliyor. burada warhol'un kendisi de bazı filmler çekiyormuş.

valerie, warhol'un *kıçınıza girsin*'le ilgileneceğini düşünmüş. warhol ilgilenmiş de. daha sonra gazeteci gretchen berg'e bu konuda şöyle söylemiş; "oyunun adının harika olduğunu düşündüm ve zaten arkadaş canlısı olduğum için davet ettim onu. ama o kadar edepsiz bir dille yazılmıştı ki acaba kadın, polis olabilir mi diye düşündüm. Böyle bir şeyin warhol'a uyacağını düşünmüş olmalı."

kendisi anmıyor ama bu polis olma meselesini valerie'ye açmış, valerie, başka bir kaynakta, andy warhol'un kendisine, "sen polis misin?" dediğini, kendisinin de, "evet, polisim, bak bu da rozetim," deyip cinsel organını göstermek üzere pantalonunun fermuarını açtığını anlatıyor! besbelli, sert bir kız valerie.
1967'nin ilk aylarında valerie *scum manifesto*'yu yazar. *scum*, erkek doğrama cemiyeti (society for cutting-up men)'nin başharflerinden oluşur ama aynı zamanda kaynayan etsuyunun ya da yemeğin üzerinde oluşan kirli köpük anlamına da gelir.

valerie bir yandan fahişelik yapıp dilenirken, bir yandan da *scum manifesto*'nun el yazması kopyalarını satıyormuş. bu sırada, *olympia press*'in yayıncısı maurice girodias'la tanışmış. girodias ona *scum manifesto*'ya dayanan bir roman yazması için avans vermiş. valerie de bu 600 dolarla san fransisco'ya gitmiş.

daha sonra, 1967 mayısı'nda, valerie warhol'dan *kıçınıza girsin*'in metnini geri vermesini istemiş. ama war-

hol *fabrika*'nın dağınıklığı içinde metni kaybettiğini bildirmiş. yani tek kopyayı! zaten *kıçınıza girsin*'i ne oyun ne de film olarak yapmak gibi bir niyeti varmış. bu durum valerie'yi çılgına çevirmiş, sürekli olarak warhol'a telefon edip oyunu için kendisine para vermesi gerektiğini söylemiş. 1967 temmuzu'nda *"ben, bir erkek"* adlı filminde oynadığı için warhol valerie'ye 25 dolar vermiş, valerie daha önce de başka bir warhol filminde, *"bisikletçi çocuk"*ta repliksiz bir rolü oynamış.

warhol'un valerie'yle ilgili bir başka hatırası daha var; aynı yılın sonbaharında new york'ta bir kahvede rastlıyor ona ve warhol'un yanındaki viva, "pis zürefa! iğrençsin!" diyor valerie'ye. valerie de, buna cevaben çocukluğunda babasının kendisini taciz ettiğini anlatıyor. ve viva, nasırlı bir ses tonuyla, "lezbiyen olmana şaşırmamak lazım," diyor.

belli ki, kolay kolay merhamet uyandırmayan sert kızlardan valerie. valerie'in bir döneminde warhol'a çok güvendiğine tanıklık edenler var; hatta onu, *manifesto*'da bahsettiği erkek yan örgütünün başına geçirmek istediğini de söylüyorlar.

valerie'nin ünlü olmasını, 3 haziran 1968'de andy warhol'u vurması sağlamış.

o gün, öğleye doğru warhol'u görmek üzere *fabrika*'ya gitmiş. onu orada gören paul morrissey, ne aradığını

sormuş, valerie de, para almak için andy'yi beklediğini söylemiş. morrissey, valerie'den kurtulmak için warhol'un o gün gelmeyeceğini söylemiş. valerie, "önemli değil, ben beklerim," diye cevap vermiş. öğle saat iki sularında, asansörle stüdyoya girmiş, morrissey bir kere daha ona warhol'un o gün gelmeyeceğini söylemiş, valerie yine gitmiş ve yedinci defa asansörden çıktığında, saat dördü çeyrek geçerken, andy warhol'u görmüş. valerie'nin üzerinde siyah balıkçı yaka bir kazak ve yağmurluk varmış, saçları yapılı, yüzü de boyalıymış; dudaklarına dikkat çekici bir ruj sürülüymüş. elindeki kesekağıdının içinde bir 6.35'lik tabanca olduğu sonradan belli olmuş. hatta andy warhol onu görünce, "valerie ne güzel olmuş, değil mi?" demiş. o sırada orada olan paul morrisey, "valerie, işimiz var, eğer buradan gitmezsen seni eşek sudan gelene kadar döver dışarı atarım," demiş. tam o sırada telefon çalmış, arayan viva'ymış. warhol telefonla konuşurken morrissey banyoya gitmiş ve valerie silahını çekip andy warhol'a üç el ateş etmiş. birinci ve ikinci el ateş arasında warhol, "bunu yapma, valerie," demiş. üçüncü kurşun, warhol'un sol akciğerinden girip, midesine ve karaciğerine zarar vererek sağ akciğerinden çıkmış. valerie daha sonra silahını, orada bulunan sanat eleştirmeni ve küratör mario almaya'ya çevirip onu sağ kalçasından vurmuş. sonra tabancasını warhol'un menajeri fred hughes'un başına dayamış ancak ateş etmesine rağmen silah tutukluk yapmış. tam o sırada asansör gelmiş, hughes, "bak

asansör geldi valerie. binsene," demiş. valerie de, "iyi fikir," deyip asansöre binmiş ve oradan gitmiş.

warhol'un hayatı, beş doktorun beş saat ameliyat etmesiyle kurtulmuş. valerie, yıllar sonra howard smith adlı gazeteciyle telefonda yaptığı bir görüşmede, "ben cinayeti ahlaki bir hareket olarak görüyorum. ve beceremediş olmamı gayrı ahlaki buluyorum. bu işe girişmeden önce atış talimi yapmalıydım," demiş.
o akşam saat sekizde valerie, bir trafik polisine teslim olmuş ve andy warhol'u vurduğunu söylemiş, gerekçe olarak da, "hayatım üzerinde çok fazla denetimi vardı," demiş.

andy warhol o yıllarda, bir ressam gibi değil bir sinema oyuncusu ya da şarkıcı gibi ünlü. dolayısıyla karakola varır varmaz valerie solanas'ın etrafını bir gazeteci, fotoğrafçı sürüsü sarmış. valerie onlara, "onu vurmak için bir çok sebebim var. manifestomu okuyun, kim olduğumu anlarsınız," diye cevap vermiş.

o gece çıkarıldığı mahkemede ceza hakimi david getzoff'a, "sık sık adam vurmam. bunu sebepsiz yapmış değilim. warhol elimi kolumu bağladı. beni mahvedecek bir şey yapmak üzereydi," demiş. hakim, avukat tutacak parası olup olmadığını sorunca da, parası olmadığını ama kendi savunmasını kendisinin yapacağını söyledikten sonra, "haklıydım! pişman olacak bir şey yapmadım!" diye konuşmuş. hakim herhalde ona

yardım etmek için olacak, bu yorumları mahkeme kayıtlarından çıkarmış ve solanas bellevue hastanesinin psikiyatri servisine muayene edilmek üzere gönderilmiş.

13 haziran 1968'de mahkemeye çıkarıldığında, radikal feminist avukat florynce kennedy tarafından temsil edilmekteymiş. kennedy, valerie'den, "feminist hareketin en önemli sözcülerinden birisi," olarak bahsetmiş ve solanas bir psikiyatri koğuşunda kanunsuz bir biçimde gözaltında tutulduğu için tekrar yargılanmak talebinde bulunmuş ama hakim bu talebi reddetmiş ve solanas'ı bellevue hastanesine geri göndermiş. ulusal kadın örgütü *now*'un new york bölümü başkanı, zamanın ünlü feministi ti-grace atkinson, solanas'ın mahkemesine katılmış ve valerie'nin "kadın haklarının öne çıkmış ilk savunucusu," olduğunu söylemiş. valerie, 28 haziran'daki mahkemede saldırı, taammüden adam öldürmeye teşebbüs ve ruhsatsız silah taşımaktan hüküm giymiş ancak cezai ehliyetinin olmadığına karar verilerek ward island hospital'a gönderilmiş.

1968 ağustosu'nda, *olympia press*, *scum manifesto*'yu, maurice girodias ve paul krassner'ın bazı makaleleriyle birlikte basmış. ancak yıllar sonra, 1977'de verdiği bir beyanatta valerie, bu baskının kasıtlı yanlışlarla dolu olduğunu, bazı bölümlerin, iç bağlantıları bozacak şekilde çıkarıldığını söylemiş.

1969 yılının haziran ayında suçlu bulunan valerie solanas üç yıl hapse mahkum olmuş, mahkemesini beklerken psikiyatri kliniğinde geçirdiği bir yıl da cezasından düşülmüş. warhol'un şikayetçi olmamasının düşük ceza almasında etkili olduğu söyleniyor.

valerie, 1971 eylülünde salınmış, aynı yılın kasım ayında aralarında andy warhol'un da bulunduğu bazı kişilere tehdit mektupları gönderdiği için yeniden tutuklanmış. sonraki yıllarını, akıl hastalığıyla kâh barışıp kâh boğuşarak akıl hastanelerine girip çıkarak geçirmiş. 1977 yılında howard smith'in kendisiyle yaptığı uzun mülakattan sonra sesini soluğunu duyan olmamış. o yıllarda uyuşturucu bağımlısı olduğu ve hem geçinmek hem de ihtiyacı olan maddeyi satın alabilmek için fahişelik yaptığı biliniyor. judith coburn'un kaynakları, kafasının içindeki seslerden dolayı ilaç almadan yazamadığını aktarıyor. madde de kendi kendine bulabildiği bir "ilaç" olmuş denildiğine göre. kendisini o yıllardan tanıyan fahişeler incecik, şık ve hoş olduğunu ve sokakta işe çıkarken lame bir elbise ve yüksek bağcıklı çizmeler giydiğini anlatıyor. ama daha iyi zamanlarında valerie ile bir feminist komünde kalmış olan kadınlarla görüşmeler yapan yazar judith coburn, bu kadınların, lame elbisenin hiç de valerie'nin tarzı olmadığını söylediklerini aktarıyor. çünkü valerie, fahişelik yaparken bile geleneksel olanın dışında davranırmış. 74'lerde, çizme, kot pantolon giyip, bir erkek kasketi ve kemik çerçeveli göz-

lük takan ve çok açık sarı saçlarını kıvırmayan bir seks işçisi hatırlayanlar da var.

ve 26 nisan 1988 günü, san francisco'da çok ucuz bir otel odasında, valerie parasız ve kimsesiz, amfizem ve zatüreeden ölmüş. virginia'da annesinin evinin yanına gömülmüş. judith coburn, annesinin öldükten sonra, valerie'nin bütün özel eşyalarını yaktığını söylüyor. yirmi yılda yazdıkları da böylece yok olmuş. 1990'da annesi dorothy moran, kendisiyle görüşen gazeteci rowan gaither'a, valerie'nin hayatıyla ilgili başka şeyler anlatıyor. ona göre solanas, yetmişli yılları new york'ta, daha sonraki yılları ise phoenix ve san francisco'da huzur içinde geçirmiş. moran, valerie'nin akıl hastanesine girip çıktığını da kabul etmiyor ve dünyayı kendisinden önce terketmiş bulunan kızıyla ilgili şunları söylüyor; "Yazıyordu. Kendisini bir yazar olarak görüyordu, sanırım bir miktar yeteneği de vardı. Uzun yıllar boyunca bir adamla yaşadı hatta... Müthiş bir mizah gücü vardı."

valerie solanas, gerçekten talihsiz bir kızmış.
valerie solanas'ın yazdığı her şey ve onunla ilgili anlatılanlarda, lafını esirgemeyen, kendini asla sansürlemeyen, çok sert bir kadın tipi çiziliyor. bu sertliğin, çok fazla kırılmış ve aslında kırılgan olanlara mahsus bir savunma güdüsünden kaynaklandığını düşünüyorum. yumuşak olmak ancak çok güçlü olanların lüksü. bir yandan da, delilikle dehanın birbirine yakın

olduğu üzerine bütün klişeleri doğrulayan bir kadın valerie solanas. eğitim hayatında çok çok başarılıymış, üstelik de bir yandan çalışmasına rağmen. ayrıca, hakkında okuduğum her şey, ondan, varlığından ve kişiliğinden etkilenmemenin mümkün olmadığını gösteriyor. ama o da her insan gibi sevilmeyi istiyormuş besbelli.

"Boşlukla bağlantılanmaya çalıştım ama olmuyor.
O geri bağlantılanmıyor."
valerie solanas, yukarıdaki cümleyi, *kıçınıza girsin*'de kendisini temsil eden karaktere söyletmiş. oyun, 1999 yılında, yani onun ölümünden onbir yıl sonra sahnelenmiş. oyunculardan birisi, rol aldıkları hiçbir oyunun kendilerini bu kadar etkilemediğini söylüyor. sahnede canlandırdıkları şiddeti kendilerinin de yaşadığını çünkü valerie'nin bütün bunları yani tacizi yaşadığını bildiklerini ve bunun, oyuncuları esas zorlayan şey olduğunu anlatıyor. ama gerek oyuncular, gerekse izleyiciler, yazarın acı mizahı karşısında duydukları hayranlığı dile getiriyor.

"şiddet" "baskı"nın karşısında ortaya çıktığında,
kurumsallaşmış şiddetin bir reddidir.
Böyle eylemler kahramanlıktır...

ti-grace atkinson

valerie, politika ya da eylem içinde bir kadın değil. onun üretimi sanat alanında. kendisinden bugüne çok

az şey kalmış. bunlardan en önemlisi olan *scum manifesto*'yu politik bir metin olarak değil bir sanat eseri, o yılların amerikan toplumunun ve kültürünün acımasız bir eleştirisi olarak okumak gerekir bence. nitekim, valerie, *manifesto*'yla ilgili olarak, onun bir hipotez bile olmayıp edebi bir araç olduğunu söylemiş.

ama *scum manifesto*'nun politik bir anlamı da var. aslında erkek doğrama cemiyeti diye bir örgüt yok tabii ki. kendisi de, bir mülakatta, "SCUM sizden başkası değil ki," diyen bir gazeteciye, "Hayır, SCUM ben bile değilim. O bir ruh hali, başka bir deyişle, belirli bir biçimde düşünen kadınlar SCUM. Belirli bir biçimde düşünen erkekler de SCUM'm Yan Örgütü," demiş. valerie, *scum manifesto*'yu, feminist hareketin ikinci dalgasının yükselmesinden hemen önce yazmış. hatta televizyonda ilk kadın eylemlerini gördüğünde, "bir dakika, benim de orada olmam gerekiyor," dediği anlatılıyor. dolayısıyla, feminist hareketliliğin bir tür teorize edilmesi olarak görmek mümkün değil *scum manifesto*'yu. ancak manifesto'nun feminist yazına mahsus bazı özellikler taşıdığı muhakkak. bunların başında öznel olanın politikleştirilmesi gerekiyor. manifesto'da valerie, küçüklüğünden itibaren patriyarka karşısında yaşadığı her şeyden politik sonuçlar çıkartmış ve bunları manifesto'da ifade etmiş. aile, baba, akıl hastalığı ve cinsellikle ile ilgili yazdıklarında bu açıkça görülüyor.

scum manifesto'nun cesareti yalnızca bununla sınırlı değil. o dönemin özgürlükçü, ilerici olarak tariflenen bütün eğilim, akım ve klişelerine tek başına ve kalkansız saldırıyor valerie; hippie'ler, büyük sanat ve yine cinsellikle ilgili söyledikleri. libidoyu serbest bırakmanın en büyük özgürlük olarak vaz edildiği 1967 abd'sinde, "Cinsellik kafasızların sığmağıdır," diye kim yazabilir? bunun da kendi öznelliğiyle bağlantısını görmek gerek; yine bir mülakatta, eskiden lezbiyen olduğunu ama daha sonra herhangi bir biçimde cinselliğin ilgisini çekmediğini anlatıyor; "Hiç uğraşamam!" aseksüelliğiyle ünlü andy warhol'a ilk duyduğu yakınlığın da bununla bağlantılı olduğu söyleniyor.

scum manifesto'nun bir başka yanına daha dikkat etmek gerektiğini düşünüyorum. bu da bütünlüklü, yeni bir toplum projesi sunması. bu projesini hayata geçirme konusundaki önerileri itibarıyla epeyce "jakoben". bu pozisyonu zamanının değilse bile zamanımızın en az makbul fikri... valerie solanas'ın komünizm üzerine okuduğunu sanmıyorum ancak yeni toplum projesinin komünizmle benzerliği, paralellikleri dikkate değer.

scum manifesto, kadınlık ve erkekliğin toplumsal kategoriler olduğunu savunan ikinci dalga feminizmin aksine, esasen biyolojik determinizme dayanıyor. solanas'ın erkek ve kadın yerine eril ve dişi tanımlamalarını kullanması bu yüzden.

biyolojik determinizm, yani başka bir deyişle kadınların yaradılıştan noksan, zayıf ve aşağı oldukları asırlardır idida edilir. valerie, bunu eğlenceli bir biçimde ters yüz etmiş ve doğal, bilimsel! politik sonuçlarına götürmüş; eğer bir cins eksikse, bu eril olandır ve öyleyse onların bertaraf edilmeleri gerekir. tarih boyunca biyolojik özellikleri sebebiyle sömürü, baskı ve ayrımcılığa uğrayan ne çok topluluk için önerilmiş bir şey. erkeklerle ilgili olarak söylendiğinde, mizah olduğu aşikâr bile olsa, kıyamet kopuyor! öte yandan, valerie'nin bu biyolojik durumu dayandırdığı erkeklerin genetik eksikliğiyle ilgili tezi bundan on yıl kadar önce genetik "bilim"i tarafından doğrulandı. şahsen, bundan politik ya da toplumsal bir sonuç çıkacağını düşünmüyorum ama erkeklerin kendilerini üstün ırk sanmalarına bir son verdiği için bu ispatı hayırlı buluyorum. ancak valerie'nin bunu o kadar zaman önce yazması zekasıyla ilgili bir fikir verebilir bize.

"Erkekler her gün kadınları satıyor, kullanıyor, dövüyorlar. Erkekler sürekli olarak kadınların cinsel organlarını kesiyor; o kadar ki bu haberden bile sayılmıyor. Örneğin, Tuhaf haberler programı, erkeklerin kadınların cinsel organlarını kuvvetli bir yapıştırıcıyla yapıştırmasını "haber" saymıyor çünkü bu çok sık olan bir şey. Ama bir kadın bir erkeğin penisini keserse bu uluslararası haber oluyor.

Daha fazla kadının erkek şiddetine, baskıya ve toplumun patriyarkal denetimine karşı mücadele etmesi gerekiyor. Lorena Bobbit ve Aileen Wuornos'un eylemlerinden ve Valerie Solanas'ın sözlerinden öğreneceklerimiz var. Eğer daha fazla kadın kendilerine zarar veren erkeklere karşı veya Valerie Solanas'ın durumunda olduğu gibi patriyarkanın kendisine karşı mücadele etselerdi erkekler kadınları düzenli bir biçimde dövmeden, onlara tecavüz etmeden ve onları öldürmeden önce bir defa daha düşünürlerdi.

Bütün erkeklerin öldürülmesini hoş görmüyoruz ancak Solanas'ın haklı olduğu bir çok nokta olduğuna da inanıyoruz. Birçok kişi Valerie Solanas'ın zihinsel sağlığıyla ilgili sorunlar olduğunu düşünüyor. Buna katılıyoruz, bizce de patriyarka onu deli etti ama manifestosunu yazdığı 1967'de buna öfkelenecek kadar aklı yerindeydi.

Bu manifestonun, "kadın erkek çoğumuzun, kadın kalbinde yattığına inanmak istemediğimiz bir intikam ateşini dillendirdiği" söylenir. Katılıyoruz."

bu satırları, geçtiğimiz yıllarda amerikalı bir feminist grup kaleme almış. grubun adı *fear us feminists earning a reputation, united states;* türkçe karşılığı *ün kazanan feministler, birleşik devletler,* ancak baş harflerin biraraya gelmesiyle oluşan kısaltması, *bizden korkun.* yazdıkla-

rını okumak, valerie'nin bu kadınlara nasıl naklı bir güç ve ilham verdiğini ortaya koyuyor. çünkü valerie kadınların en az bildikleri şeyi yapmış, öfkelenmiş. bunu öğrenmeye ne çok ihtiyacımız var; kendimizden utanmadan, öfkemizi karşılayacaklardan korkmadan, çıplak, derin ve ateşli bir öfkeyle sarsılmak. bize ve başkalarına haksızlık edenlere karşı, bizi ve başkalarını incitenlere karşı sadece sabırla değil öfkeyle de karşı durmak. valerie solanas, kırık kalbi, örselenmiş bedeni, incinmiş ruhu, ışıl ışıl zekâsı ve benliğini zapteden delilikle, bu çok zor yolun sonuna kadar gitmiş; hayatı paylaştığımız söylenen ama hayatı ve dünyayı bize dar edenlere, erkeklere karşı, yani tarihin gördüğü bütün sömürücü ve baskıcı sınıflar içinde nefret etme hakkına en az sahip olduklarımıza karşı öfke duymuş. çünkü hatırlamak ve öfkelenmek; bütün devrimlerin anası. *scum manifesto*'yu kadın erkek hepimizin hak ettiği bu öfkeyi severek okumanızı rica ediyorum.

ayşe düzkan

SCUM MANİFESTO

Bu toplumda hayat, en iyi halinde bile can sıkıntısından ibaret olduğundan ve toplumun hiçbir tarafı kadınlara uygun olmadığından; uygar-kafalı, sorumlu, heyecan arayan dişilere, hükümeti yıkmak, para sistemini bertaraf etmek, her alanda otomasyonu kurumlaştırmak ve eril cinsi yoketmekten başka çare kalmıyor.

Artık erillerin (hatta dişilerin) katkısı olmaksızın üremek ve yalnızca dişiler üretmek teknik olarak mümkün. Hemen bunu yapmaya başlamalıyız. Erilleri muhafaza etmemiz için üreme gibi müphem bir amaç bile yoktur. Eril, biyolojik bir kazadır: Y (eril) geni tamamlanmamış bir X (dişi) genidir yani tamamlanmamış bir kromozomlar serisidir. Başka bir deyişle eril eksik bir dişidir, daha gen aşamasında yaşamına son verilmiş, ayaklı bir kürtaj. Eril olmak kifayetsiz olmak, duygusal olarak sınırlı olmak demektir; erillik bir noksanlık hastalığı, eriller de duygusal sakatlardır.

Kendi içine kıstırılmış olan eril tamamen benmerkezcidir ve başkalarıyla empati kurmaktan ya da özdeşleşmekten, aşktan, dostluktan, şefkat ve muhabbetten tamamen âcizdir. Başkalarıyla ahenk içinde olmaktan âciz, tamamen yalnız bir birimdir. Herhangi bir konuda zihniyle değil midesiyle cevap verir; aklı, ihtiyaç ve güdülerinin hizmetinde bir aletten başka bir şey değildir; zihinsel tutkudan, karşılıklı zihinsel etkileşimden âcizdir; kendi fiziksel duyuları dışında herhangi bir şeyle ilişkilenemez. Haz ya da mutluluk alıp vermekten âciz, yarı-ölü, sorumsuz bir topaktan ibarettir; netice itibarıyla, en iyi halinde bile, can sıkıntısı ve zararsız bir lekeden ibarettir, çünkü yalnızca başkalarını özümseyebilme kaabiliyeti olanlar tatlı olabilir. Eril, insanlar ve goriller arasında bir alacakaranlık kuşağında kıstırılmıştır ve gorillerden çok daha kötüdür çünkü geniş bir olumsuz duygular dizisine sahiptir -nefret, kıskançlık, hor görme, tiksinme, suç, utanç, şüphe- ve üstüne üstlük ne olup ne olmadığının da farkındadır.

Tamamen fiziksel olmasına rağmen, eril damızlık hizmetleri için bile uygun değildir. Mekanik maharete sahip olduğunu varsaysak bile, ki çok az erkek buna sahiptir, bir kere, zevk ve şehvetle şöyle bir defa olsun malı götürmekten âciz olup bunun yerine suçluluk, utanç ve güvensizlikle kendini yiyip bitirir. Bunlar erilin tabiatında kök salmış hislerdir ve en aydınlatıcı eğitimle bile ancak asgariye indirilebilirler. İkin-

ci olarak, ulaştığı fiziksel duygu nerdeyse hiçbir şeydir; ve üçüncü olarak partneriyle empati kuracağına, nasıl yaptığı, birinci sınıf performans gösterdiği, nasıl iyi boru döşediği konusuna takmış haldedir. Bir erkeğe hayvan demek ona iltifat etmektir; o bir makine, yürüyen bir vibratördür. Erkeklerin kadınları kullandıkları sık sık söylenir. Ne için kullanmak? Herhalde haz için değil.

Suçluluk, utanç, korkular ve güvensizliklerle kendini yiyip bitirmiş olan ve eğer şansı yaver giderse belli belirsiz bir fiziksel duygu elde edebilen eril, yine de kafayı düzüşmeye takmış haldedir; eğer sonunda onu bekleyen dost bir kuku olduğunu bilse, bir sümük ırmağında yüzüp bir mil kusmuğun içinde burnuna kadar batmış halde yürür. Burun kıvırdığı bir kadını, meselâ dişsiz bir acuzeyi düzer üstelik de bu fırsat için para öder. Niçin? Bunun cevabı fiziksel gerilimi azaltmak değildir çünkü mastürbasyon bu ihtiyacı karşılar. Benliğin tatmin edilmesi de olamaz çünkü bu da cesetleri ve bebekleri düzmeyi açıklamaz.

Tamamen benmerkezci, ilişkilenmekten, empati kurmaktan ya da özdeşleşmekten âciz olup engin, istilâcı ve yaygın bir cinsellikle dolmuş olan eril, fiziksel olarak edilgendir. Kendi edilgenliğinden nefret eder, o yüzden de bunu kadınlara yansıtır ve erili etkin olarak tarif eder, sonra o olduğunu ispatlamaya ("bir Erkek olduğunu ispatlamaya") koyulur. Bunu ispatlama çalışmalarındaki temel aracı düzmektir (Ko-

ca Çüklü Koca Erkek Koskoca Bir Malı Götürüyor). Bir hatayı ispatlamaya çalıştığı için bunu tekrar tekrar "ispat etmek" zorundadır. O yüzden düzmek, edilgen olmadığını, kadın olmadığını ispat etmek için biçare ve zoraki bir çabadır ama o edilgendir ve bir kadın olmayı ister.

Yarım kalmış bir dişi olarak eril, ömrünü kendini tamamlamaya çalışmakla, dişi olmaya çalışmakla geçirir. Bunu, sürekli olarak dişiyi aramak, onunla kardeş olmak ve birlikte yaşayıp içinde erimek suretiyle yapmaya çalışır. Bütün dişi özelliklerinin kendisinin olduğunu iddia eder -duygusal kuvvet ve bağımsızlık, güçlü olmak, dinamizm, kararlılık, soğukkanlılık, nesnellik, iddia sahibi olmak, cesaret, bütünlük, canlılık, yoğunluk, kişilik derinliği, şahanelik vs.- ve bütün eril özellikleri kadınlara yansıtır -kibir, hoppalık, saçmalık, zayıflık vs. Gerçi şunu teslim etmek gerekir, erilin dişi üzerinde parlak bir üstünlük alanı vardır - halkla ilişkiler. (Milyonlarca kadını, erkeklerin kadın ve kadınların erkek olduğuna ikna etmek gibi parlak bir işin üstesinden gelmiştir.) Dişilerin annelik ve cinsellik dolayımıyla bütünlendikleri yönündeki eril iddia, erillerin dişi olsalardı neyi bütünleştirici bulacaklarını yansıtır.

Başka bir deyişle kadınlarda penis haseti yoktur; erkeklerde kuku haseti vardır. Eril, edilgenliğini kabul edip kendini bir dişi olarak tarif ettiğinde (dişiler gibi eriller de erkeklerin kadın, kadınların da erkek oldu-

ğuna inanırlar) ve bir dönme olduğunda düzme ihtirasını kaybeder (bu konuda birşey yapmak için; kendini bir *drag queen** olarak gerçekleştirir) ve çükünü kestirir. Sonra da "kadın olmak"tan sürekli yaygın bir cinsel duygu sağlar. Düzmek, bir erkek için, dişi olma arzusunun karşısında bir savunmadır. Cinselliğin kendisi bir yüceltmedir.

Dişi olmamasını telafi etme takıntısı, ilişkilenme ve merhamet duyma konusundaki acziyle birleşen eril, dünyayı bir bok yığını haline getirmiştir. Sorumlu olduğu başlıca şeyler şunlardır:

SAVAŞ

Erilin dişi olmamasını telafi etmek için başvurduğu normal yöntem, yani, Koca Tabancayı çıkartmak büyük ölçüde yetersizdir, çünkü bunu çok sınırlı bir sayıda yapabilir; o yüzden aleti gerçekten büyük bir düzlemde ortaya çıkarır ve bütün dünyaya "Erkek" olduğunu ispat eder. Merhameti, empati kurma ya da özdeşleşme kabiliyeti olmadığından, erkekliğini ispat etmek, sonsuz sayıda sakat kalmaya, acı çekilmesine ve kendisininki de dahil sonsuz sayıda hayata bedeldir -kendi hayatı kıymetsiz olduğundan, elli yıl daha cefakârca yürüyeceğine bir zafer alevi içinde erimeyi tercih eder.

* süslü dönme, türkçede de bu tanım kullanılıyor (ç.n).

TATLILIK, KİBARLIK VE "VAKAR"

Her erkek derinden derine bir boka yaramadığını bilir. Hayvansı duygularla dolup taşmıştır ve bunun utancı içinde; kendini ifade etmeyi değil, tam aksine, bütün fizikselliğini, bütün benmerkezciliğini, başka erkeklere karşı duyduğu nefret ve hor görmeyi başkalarından saklamak ister. Başka erkeklerin kendisine karşı hissettiğinden şüphelendiği nefret ve hor görmeden korunmak için, bir yandan da, en ufak bir heyecan ya da duygunun ortaya çıkması karşısında hemen rahatsız olan çok kaba bir sinirsel sisteme de sahip olduğundan, eril, tam bir şahsiyetsizlik sağlayan ve en ufak bir duygunun izinden ve rahatsız edici fikirden arındırılmış bir "toplumsal" yasayı dayatır. "Birleşme", "cinsel temas", "ilişkide bulunmak" (erkekler için "*cinsel* ilişkiler" ağdalıdır) gibi terimleri tantanalı bir tavırla kullanır; halbuki eşeğe altın semer de vursan yine eşektir.

PARA, EVLİLİK VE FUHUŞ; İş ve otomata bağlanmış bir toplumun engellenmesi

Paranın var olması ve bir insanın haftada iki ya da üç saatten fazla çalışması için hiçbir insani sebep yoktur. Bütün yaratıcı olmayan meslekler (neredeyse bugün yapılan mesleklerin hepsi) çok uzun zaman önce otomata bağlanabilirdi ve parasız bir toplumda herkes her istediği şeyin en iyisinden, istediği kadarına

sahip olabilirdi. Ama para-iş sistemini idame ettirmek için gayri insani eril sebepler vardır:

1. **Kuku.** Kendi yetersiz benliğinden tiksinen, kendi boş beniyle başbaşa kaldığında yoğun bir endişeye, derin ve engin bir yalnızlığa gömülen, tamamlanmak konusunda sönük ümitlerle, herhangi bir dişiye kendini bağlamak için çırpınan, altına dokununca altın olacağı yolundaki mistik inanca bağlı olan eril, kadınların sürekli refakatine muhtaçtır. En düşük bir dişinin refakati bile kendi kendine kalmaya ya da başka erkeklerin refakatine tercih edilir çünkü bu yalnızca ona kendi yavanlığını hatırlatmaya hizmet eder. Ama çok genç ya da çok hasta olmadıkça, dişileri erillerin arasında tutmak için rüşvet vermek ya da zorla razı etmek gerekir.

2. **İlişki özürlü erile işe yaradığı vehmini sağlamak** ve ona çukurlar açıp doldurmak suretiyle varlığını doğrulama imkanını vermek. Boş zaman erili ürkütür çünkü böylece kendi grotesk benliğiyle yüzyüze gelmek zorunda kalacaktır. İlişki kurmaktan ve sevmekten aciz olan eril çalışmak zorundadır. İnsanı özümseyen, duygusal olarak tatmin eden, anlamlı faaliyetleri çok seven dişiler, bunu gerçekleştirecek fırsat ve kabiliyete sahip olmadıklarından zamanlarını keyfe keder biçimlerde harcar -uyumak, alış veriş yapmak, bowling, iskambil ya da

başka oyunlar oynamak, yavrulamak, okumak, dolaşmak, hayal kurmak, yemek yemek, kendileriyle oynamak, haplanmak, sinemaya gitmek, psikiyatriste gitmek, seyahat etmek, kedi köpek yetiştirmek, plajda sere serpe yatmak, yüzmek, TV seyretmek, müzik dinlemek, evlerini süslemek, bahçevanlık, dikiş dikmek, geceleri çıkmak, dans etmek, misafirliğe gitmek, "becerilerini geliştirmek" (kurslara gitmek) ve "kültür" (konferanslar, oyunlar, konserler, "sanat" filmleri) izlemek. O yüzden, cinsler arasında tam bir iktisadi eşitlik olduğu varsayılsa bile, birçok dişi, erillerle yaşamayı ya da caddelerde kıçlarını satmayı ve bu şekilde, zamanlarının çoğunu kendilerine ayırmayı tercih eder. Böylece günlerinin birçok saatini başka biri için sıkıcı, aptallaştırıcı, yaratıcı olmayan bir işle geçirip, hayvanlardan daha düşük, makinalar gibi işlev görürler ve en iyi halde -eğer "iyi" bir iş bulabilirlerse- bokıyığınının yönetimine katkıda bulunurlar. O yüzden çözüm kadınları özgürleştirecek olan para-iş sisteminin tamamen ortadan kaldırılmasıdır; erkeklerle iktisadi eşitlik sağlanması değil.

3. **Para ve denetim.** Kadınlarla kişisel ilişkilerinde hakimiyet sağlayamayan eril, genel hükümranlığını paranın ve paranın denetlediği her şeyin ve herkesin yani başka bir ifadeyle her şeyin ve herkesin manipülasyonuyla elde eder.

4. **Aşk muadili.** Aşk ve şefkat vermekten âciz olan eril para verir. Bu onun kendisini anaç hissetmesine yolaçar. Anne süt verir; erkek de ekmek. O Ekmeğikazanandır.

5. **Erkeğe bir amaç sağlar.** Ânın tadını çıkarmaktan âciz olan erilin önüne koyacak bir şeye ihtiyacı vardır ve para ona ölümsüz, bitimsiz bir hedef sağlar. 80 trilyon dolarla yapabileceklerinizi düşünün -yatırım yapın! Üç senede 300 trilyon dolarınız olur!

6. **Erkeğin en temel denetleme ve manipüle etme imkânı için bir temel sağlar - yani *babalık*.**

BABALIK VE ZİHİNSEL HASTALIK (Korku, Korkaklık, Ürkeklik, Boyun eğme, Güvensizlik, Pasiflik)

Anne çocuklarının iyiliğini ister; Baba ise yalnızca Babanın iyiliğini, yani sessiz ve huzur içinde, kendisinin vakar diye uydurduğu şeyin pezevenkliğini yapmak ("saygı"), kendisiyle ilgili iyi düşünceler (statü), denetleme ve manipüle etme ya da eğer "aydınlanmış" bir babaysa "rehberlik etme" imkânı. Kızını, buna ilâveten, cinsel olarak da ister -evlendirirken verdiği kızın *elidir* yalnızca; kalan yerler ona aittir. Annenin aksine Baba, çocuklarına teslim olamaz çünkü o her halükârda kararlılık, güçlülük, her zaman doğru ol-

mak ve kuvvet aldatmacasını korumak zorundadır. İnsanın istediğinin hiçbir zaman gerçekleşmemesi, dünyayla baş etme kabiliyeti konusunda özgüveninde bir azalmaya ve statükonun edilgen bir biçimde kabulüne yol açar. Anne çocuklarını sever, bazen kızsa bile öfkesi çabuk geçer ve öfkeli olduğu sırada bile sevgiyi ve temelde onları kabul etmeyi dışlamaz. Duygusal olarak hasta olan Baba çocuklarını sevmez; onları tasvip eder -yani "iyi" olduklarında, "tatlı", "saygılı", itaatkâr, onun iradesinin kölesi, sessiz olduklarında ve Baba'nın havadan nem kapan eril sinir sistemini en fazla üzen beklenmedik huysuzluk gösterilerine kapılmadıkça -yani bir başka ifadeyle edilgen sebzeler olduklarında. Eğer modern, "medenileşmiş" bir babaysa "iyi" olmadıklarında kızmaz (eski moda, atıp tutan yabani daha iyidir çünkü o kadar gülünçtür ki kolaylıkla hakir görülebilir) -ama daha ziyade tasvip etmediğini ifade eder. Bu, öfkenin aksine uzun süreli dir ve temeldeki kabulü dışlar ve çocuğu bir değersizlik hissiyle ve ömür boyu sürecek bir onaylanma takıntısıyla başbaşa bırakır; sonuç bağımsız düşünce karşısında duyulan korkudur çünkü bu âdet olmayan, onay görmeyen kanaatlere ve hayat tarzlarına yol açar.

Çocuğun Baba'nın onayını istemesi için ona saygı duyması gerekir ama Baba çöp olduğundan, ancak uzak ve mesafeli durduğunda, "samimiyet saygısızlık doğurur" sözüne uygun davrandığında saygı gördü-

günden emin olur. Eğer ortada saygı gösterilecek bir şey yoksa bu söz tabii ki doğrudur. Uzak ve mesafeli olarak, bilinmez ve gizemli kalmayı ve dolayısıyla korku ("saygı") yaratmayı başarır.

Duygusal sahnelerin tasvip edilmemesi, güçlü duygulardan korkmayı, insanın kendi öfkesi ve nefretinden korkmasını ve gerçekle yüzyüze gelmekten korkmayı getirir çünkü gerçekle yüzyüze gelmek öncelikle öfke ve nefrete yol açar. İnsanın dünyayla başedip onu değiştirebilme ya da en hafif biçimiyle olsun, kendi kaderini etkileme kabiliyetine duyduğu özgüvenin eksikliğiyle biraraya gelen öfke ve nefret korkusu, dünyanın ve onun üzerinde yaşayan insanların çoğunun iyi olduğuna ve en banal, en ilkel eğlencelerin çok zevk verdiği, derin hazlar sunduğu yönünde aptal bir inanca yol açar.

Babalığın eriller üzerindeki etkisi hususi olarak onları "Erkek" yapmaktır, yani edilgenliği ve ibneliği uyaran her şey ve dişi olma arzusu karşısında, hep savunmada olmak. Her oğlan çocuğu annesini taklit etmek, o olmak, onunla kaynaşmak ister ama Baba bunu yasaklar, anne *odur*, anneyle kaynaşacak olan da *odur*. O yüzden oğlana bazen dolaylı, bazen dolaysız kız gibi olmayıp "Erkek" gibi davranmasını söyler. Babasının korkusundan donuna kaçıran ve ona "saygı" duyan oğlan, itaat eder ve tıpkı Baba gibi olur, şu "Erkek"lik modeli, her Amerikalının ideali -terbiyeli, heteroseksüel alık.

Babalığın dişiler üzerindeki etkisi onları eril yapmasıdır -bağımlı, edilgen, evcimen, animalistik, düzgün, güvensiz, onay ve emniyet peşinde, korkak, âciz, otoriteler ve erkekler karşısında "saygılı", kapalı, tam olarak harekete geçmeye hazır olmayan, yarı ölü, saçma, donuk, basmakalıp, düzlenmiş ve tamamen rezil. Babasının Kızı, her zaman gergin ve korku doludur, ağır da olamaz, tahlil de yapamaz. Üstelik nesnellikten nasibini almamıştır ve Babayı takdir eder. Ona bağlı olarak da diğer erkekleri. Bunun arkaplanında korku ("saygı") vardır ve Babasının Kızı, o mesafeli façanın arkasındaki boş kabuğu görmekten âciz olduğu gibi erilin kendisini yüksek, yani bir dişi ve kendisini aşağı, yani bir eril olarak tanımlanmasına da ses etmez ki, Babasının sayesinde kendisi gerçekten de aşağılıktır.

1920'lerden beri, Birleşik Devletlerdeki genel akılsızlığın ve kadınlığın düşüşünün sebebi, babalığın başarısı için gerekli olan yaygın ve büyüyen bir servetin sonucu olarak artışıdır. Servetle babalığın yakın bağlantısı yalnızca yanlış kızların, adını koymak gerekirse, "ayrıcalıklı" orta sınıf kızlarının "eğitim" almalarına yolaçmıştır.

Sonuç olarak, babaların etkisi dünyayı erkeklikle çürütmek olmuştur. Erkeğin uğursuz bir Midas dokunuşu vardır - neye dokunsa boka çevrilir.

BİREYSELLİĞİN BASTIRILMASI, HAYVANSILIK (EVCİMENLIK VE ANNELİK) VE İŞLEVSELLİK

Eril, şartlanmış refleksler yumağından ibarettir, zihnen özgür karşılıklar vermekten âciz olduğundan, davranışları tamamen geçmiş tecrübeleriyle belirlenir. En eski tecrübeleri annesiyledir ve bütün hayatı boyunca ona bağlı kalır. Eril, annesinin bir parçası olmadığı, onun o, ötekinin de öteki olduğunu bir türlü anlayamaz.

Erkeğin en büyük ihtiyacı Anne tarafından yönlendirilmek, barındırılmak, korunmak ve hayran olunmaktır (erkekler, karşısında kendilerinin dehşet içinde büzüldükleri şeye, yani erkeklere, kadınların hayran olmasını bekler) ve tamamen fiziksel olduğundan (edilgenliğine karşı cansiperane mücadele ederek, "dış dünyada" geçirmediği) zamanını, yemek, uyumak, sıçmak, gevşemek ve anne tarafından teselli edilmek gibi temel hayvani faaliyetler içinde çimerek geçirir. Her zaman onaylanmanın, başının okşanmasının ve yoldan geçen herhangi bir çöpün kendisine "saygı" duymasının peşinde olan edilgen, mankafa Babasının Kızı, kolaylıkla Anneye, yani fiziksel ihtiyaçların kafasız başyaverine, orangutansı alnı teskin edene, çelimsiz egonun destekçisine, aşağılık olanın yardakçısına, yani memeleri olan bir sıcak su torbasına indirgenir.

Toplumun en gerici kesiminde, yani Babanın hü-

kümranlığının sürdüğü, insanlığın tortusu, "ayrıcalıklı, eğitilmiş" orta sınıfta, kadınların hayvanlar kertesine indirgenmeleri o raddededir ki, doğum sancılarından zevk almaya çalışıp dünyanın en gelişmiş ulusunda, yirminci yüzyılın ortasında bebekler memelerini çiğneye çiğneye yatarlar. "Uzmanlar" kadınlara, Annenin evde kalıp hayvansılık içinde sürünmesini söylüyorsa bu çocukların değil, Baba'nın hatırı içindir; meme, Baba asılsın diye vardır; doğum sancıları Baba vekâleten haz alsın diyedir (yarı ölü olduğundan karşılık verebilmesi için çok güçlü bir uyarı gerekir).

Dişiyi bir hayvana, Anneye, erkeğe indirgemek sadece psikolojik değil pratik sebepler için de gereklidir: eril, türün, herhangi başka bir erille yeri doldurulabilen tek mensubudur. Derininde, herhangi bir bireyselliği mevcut değildir; bu sizi içine alan, özümseyen, bağlantılı olduğunuz şeylerden kaynaklanır. Tamamen kendi benliklerine gömülü olan ve yalnızca kendi bedenleri ve fiziksel duyumsamalarıyla bağlantı kurabilen eriller birbirlerinden çok az fark gösterir; bu fark, yalnızca edilgenliklerine ve dişi olma arzularına karşı ne derecede ve hangi yöntemlerle kendilerini savunmaya çalıştığıyla belirlenir.

Erkek, dişinin bireyselliğinin pekala farkındadır ama bunu algılayamaz ve bununla kendisini ilintilendirmekten ve duygusal olarak bunu kavramaktan acizdir: bu onu korkutur, sıkar ve kıskançlıkla doldu-

rur. O yüzden bunu reddeder, herkesi işlevi ve kullanımıyla tanımlamaya devam eder, tabii bu arada kendisine en önemli işlevleri -doktor, başkan, biliminsanı- seçmeyi de ihmal etmez, böylece kendisine bir bireysellik değilse bile bir kimlik sağlamış olur, böylece kendini ve kadınları (en çok kadınları ikna etmekte başarılı olur) dişilerin işlevinin çocuk doğurup yetiştirmek, eril egoyu pohpohlamak, rahatlatmak ve gevşetmek olduğuna inandırmaya çalışır; yani öyle ki dişi, başka herhangi bir dişiyle yer değiştirilebilir. Ama gerçeklikte, dişinin işlevi, ilişki kurmak, sevmek, haz almak ve kendisi olmaktır ve başka kimsenin bunun yerini tutması mümkün değildir; eril işlev ise sperm üretmektir. Artık sperm bankaları var.

Gerçeklikte, dişinin işlevi keşfetmek, bulmak, sorunları çözmek, espri patlatmak, müzik üretmek ve bunların hepsini de aşkla yapmaktır. Diğer bir deyişle dişinin işlevi bir sihir dünyası yaratmaktır.

MAHREMİYETİN ENGELLENMESİ

Olduğu şeyden ve yaptığı hemen her şeyden utanan eril, hayatının bütün alanlarında mahremiyet ve gizlilik konusunda ısrar etse de aslında kendisinin mahremiyete hiç saygısı yoktur. Boş olduğu ve ayrı, bütünlüklü bir varlığı ve seveceği herhangi bir benliğe sahip olmadığı için ve sürekli olarak kadınlarla birlikte olma ihtiyacı duyduğundan, tamamen yabancısı bile olsa bir kadının düşüncelerine herhangi bir za-

manda, herhangi bir yerde fütursuzca girmekte bir sakınca görmez, hatta böyle yaptığı için bozum edilirse kendisini hakarete uğramış hisseder ve öfkelenir. Aynı zamanda kafası da karışır -bütün hayatı boyunca, herhangi birisinin, etraftaki herhangi bir yaratıkla birlikte olmak yerine yalnız kalmayı tercih edebileceğini anlayamaz çünkü. Kadın olmak istediğinden, sürekli dişilerin çevresinde bulunmaya çalışır, bu kadın olmaya en yaklaşabildiği durumdur, o yüzden aileye dayanan bir "toplum" yaratmıştır; aile yani eril-dişi çiftinin ve çocuklarının (ailenin varlığını affettirecek bir bahane) birbirlerinin üzerinde yaşayıp kadının hakların, mahremiyetini ve akıl sağlığını bilinçsizce ihlal ettikleri birim.

TECRİT, BANLİYÖLER VE CEMAATİN ENGELLENMESI

Toplumumuz bir cemaat olmayıp tecrit edilmiş aile birimlerinden ibarettir. Acınacak kadar güvensiz olan eril, kadınının, başka erkeklere ya da biraz olsun hayatı temsil eden herhangi bir şeye maruz kalırsa kendisini terkedeceğinden korktuğu için onu başka erkeklerden ve elinden geldiğince medeniyetten tecrit etmeye çalışır ve karısını kendi içine gömülmüş çiftler ve çocuklarının bir toplamı olan banliyölere götürür. Tecrit, "katı bir bireyci" olup, işbirliği yapmamayı ve yalnızlığı bireysellikle eşitleyerek, bir bireymiş gibi yapabilmeyi sürdürmesine imkân tanır.

Erilin kendisini tecrit etmesinin bir başka sebebi daha vardır: her erkek bir adadır. Kendi içinde kıstırılmış, duygusal olarak tecrit edilmiş ve bağlantı kurma yeteneğinden azade olan erkek, medeniyetten, insanlardan, şehirlerden ve insanları anlamayı ve onlarla bir bağlantı kurmayı gerektiren bütün durumlardan korkar. O yüzden, tıpkı ürkmüş bir tavşan gibi, Babasının götünü de sürükleye sürükleye, banliyölere kaçar ya da "hippie"lerin yaptığı gibi –o uçmuştur, Abi!- kimse onu rahatsız etmeden düzüşüp üreyebileceği, boncukları ve flütüyle oynaşabileceği inek otlaklarına kadar uçar.

"Erkek" olma arzusu ortalama adamınki kadar güçlü olmayan ve bir sürü kadına ulaşabilme fikrini heyecan verici bulan "hippie", "o katı bireyselci", Eveekmekgetiren hayatının zorluklarına ve tek bir kadının monotonluğuna isyan eder. Paylaşma ve işbirliği adına komünü ya da kabileyi kurar; bu, bütün birlikteliğine rağmen ve biraz da bu yüzden (komün, genişletilmiş bir aile olduğu için kadınların haklarının, mahremiyetlerinin ve akıl sağlıklarının daha geniş bir biçimde çiğnenmesidir) cemaat olmayı, normal "toplum"dan daha fazla başaramaz.

Gerçek bir cemaat, birbirinin bireyselliğine ve mahremiyetine saygı duyan, aynı zamanda birbirlerini zihinsel ve duygusal olarak etkileyen –birbirleriyle özgür ilişkiler içinde olan özgür ruhlar– ve ortak sonuçlara varmak için birbiriyle işbirliği yapan –türün

mensupları ya da çiftler değil– bireylerden oluşur. Gelenekçiler toplumun temel biriminin "aile" olduğunu söyler; "hippie"ler ise kabile; ama temel birimin birey olduğunu söyleyen yoktur.

"Hippie" bireysellik kelimesini ağzında geveler durur ama bu konuda herhangi bir erkekten daha fazla bir kavramsallaştırmaya sahip değildir. Tabiata, vahşiliğe, tüylü hayvanların yurduna dönmek ister, medeniyetin herhangi bir izinin, basit bir başlangıcının bile bulunduğu şehirden uzak kalmak, türlerin seviyesinde yaşamak istemektedir, zamanını basit, entelektüel olmayan faaliyetlerle –çiftçilik, düzüşme, boncuk dizme– geçirecektir. Komünün temelini oluşturan, en önemli faaliyet toplu-takılmadır. "Hippie" bütün bedava kukuları –sadece istemek suretiyle sahip olunabilecek, paylaşılacak başlıca emtia– düşünerek komüne ikna olmuştur, ama iştahından körleşmiş bir halde, bu emtiayı paylaşmak zorunda olduğu bütün öteki erkekleri ve kukuların kendi kıskançlığını ve mülkiyetçiliğini hesaba katamaz.

Erkekler ortak bir hedef için işbirliği yapamaz çünkü her erkeğin hedefi bütün kukuların kendisinin olmasıdır. O yüzden komünün başarısız olması kaçınılmazdır: her "hippie", kendisiyle ilgilenen ilk kuşkafalıyı panik içinde kapıp, doğru banliyölere yollanır. Eril toplumsal olarak ilerleyemez, yalnızca tecritle toplu-takılma arasında gider gelir.

BENZEŞME

Birey olmak istese bile eril, başka erkeklerden hafifçe farklı olan her şeyinden korkar; bu onun gerçek bir "Erkek" olmadığından, edilgen ve tamamen cinsel olduğundan kuşkulanmasına yol açar ki bu da çok sıkıcı bir şüphedir. Eğer başka erkekler A ise ve o değilse; o zaman o erkek değil ibne olmalıdır. O yüzden, diğer erkekler gibi "Erkeklik"ini ispat eder.

Kendisindeki farklılık kadar, başka erkeklerdeki farklılık da onu tehdit eder; bunun anlamı onların ibne olduklarıdır ve ne pahasına olursa olsun onlardan uzak durması gerekir o yüzden bütün erkeklerin benzeştiğinden emin olmak ister.

Eril, edilgenliğini, dişi olma arzusunu, ibneliğini kabul ettiği oranda farklı olmaya cesaret edebilir. En uzak eril, *drag queen*'dir ama o da, erkeklerin çoğundan farklı olmakla birlikte, tıpkı bütün diğer *drag queen*'ler gibidir; işlevselci gibi, bir kimliği vardır –o bir dişidir. Bütün sıkıntılarını uzağa tariflemeye çalışır; ama hâlâ bir bireyselliği yoktur. Bir kadın olduğundan tamamen emin olamaz ve yeterince dişi olduğu konusunda ciddi şüpheler taşır ve böylece zoraki bir biçimde erkek-imalatı dişi klişesine uyar ve sonunda bir avuç basmakalıp tavırdan başka bir şey olamaz.

"Erkek" olduğundan emin olmak için eril, dişinin açık biçimde "Kadın" olmasına ihtiyaç duyar, yani dişi, ibne gibi davranmalıdır. Ve daha küçükken bütün dişi güdüleri sökülüp alınmış olan Babasının Kızı kolaylıkla ve mecburen, kendini bu role uydurur.

OTORİTE VE HÜKÜMET

Doğru ile yanlışı birbirinden ayırt edemeyen, kendini ötekinin yerine koyma becerisi ile açığa çıkan vicdan gücüne sahip olmayan... varolmayan benliğine inanç beslemeyen, mutlaka rekabetçi ve doğası gereği yardımlaşmaya kapalı olan eril, kendisine yol gösteren ve onu denetleyen, dış dünyadan gelen bir yardıma muhtaçtır. O yüzden otoriteleri –rahipler, uzmanlar, patronlar, liderler vb.– dişinin (Anne) kendisine rehberlik etmesini ister ama bu gerçeği kabul edemez (sonuç olarak o bir ERKEKtir). Kadın olmak, onun Rehberlik ve Koruyuculuk işlevlerine el koymak ister, o yüzden de bütün otoritelerin erkek olmasını ister.

Birbirleriyle empati kurma kabiliyetine sahip, akılcı, bütünlüklü ve rekabet etmeleri için doğal bir sebep olmayan varlıklardan oluşan bir toplumun, hükümete, kanunlara ve liderlere ihtiyacı yoktur.

FELSEFE, DİN VE CİNSELLİĞE DAYALI AHLAK

Erilin herhangi birisine ve herhangi bir şeye bağlanma konusundaki kabiliyetsizliği hayatını amaçsız ve manasız kılar (nihai eril vukuf, hayatın manasız olduğudur) o yüzden de felsefe ve dini icat etmiştir. Kendisi boş olduğu için dışarıya bakar; yalnızca rehberlik ve denetim için değil, aynı zamanda selamet ve hayatın manası için de. Bu dünya üzerinde mutluluk onun için mümkün olmadığından cenneti icat etmiştir.

Ötekilerle herhangi bir empati kurma kaabiliyetinden yoksun ve tamamen cinsel olan erkek için "yanlış", cinsellikle ilgili kurallara "itaatsizlik" ve "sapkın" (erkeksi olmayan) cinsel pratiklerde bulunmaktır, yani edilgenliği ve mutlak cinselliği karşısında kendini savunmamasıdır ki bunlar, teslim olunduğunda "medeniyet"i mahvedebilecek özelliklerdir çünkü "medeniyet" tamamen erilin kendisini bu özelliklere karşı savunmasına dayanır. (Erkeklere göre) bir kadın için "yanlış" olan, erkekleri cinsel kurallara "itaat etmemeye" ikna edebilecek herhangi bir davranıştır– yani erilin ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarının üzerinde görmemek, ibne olmamak.

Din, erkeklere bir amaç (Cennet) sağlayıp kadınların erkeklere bağlı durmasına yardım etmekle kalmaz, erkeğin cinsel güdüleri karşısında kendini yeterince savunmamaktan duyduğu suçluluk ve utancı cezalandırmaya çabalayabileceği ritüeller de sunar ona; bu, özünde eril olmaktan duyduğu suçluluk ve utançtır.

Bütünüyle korkak olan erkek çoğunluğu, kendi içkin zayıflıklarını kadınlara yansıtıp bunları dişi zayıflıklar olarak etiketlendirir ve kendilerinin dişi güçlere sahip olduklarına inanır; bu kadar korkak olmayan birçok filozof, erkeklerdeki eril eksikliklerin varlığıyla yüzleşmiştir ama bunların, yalnızca erkeklerde eksik olduğunu kabullenemezler. O yüzden erkeklerin durumuna İnsanlık Durumu adını verir; kendilerini kor-

kutan hiçlik sorunlarını felsefi bir ikilem gibi sunar ve böylece kendi hayvansılıklarını yükseltir ve böbürlenerek, hiçliklerine "Kimlik Sorunu" adını takar ve sonra yine böbürlenerek atıp tutmaya devam ederler, "Bireyin Krizi", "İnsanın Özü", "Özü Önceleyen Varoluş", "İnsanın Varolma Biçimleri", vb., vb.

Bir kadın, kimliğinin ve bireyselliğinin gerçek olduğunun farkındadır ve yanlış olan tek şeyin başkalarını incitmek ve hayatın anlamının sevmek olduğunu çok iyi bilir.

ÖNYARGI (IRKSAL, ETNİK, DİNSEL VB.)

Erilin, başarısızlıklarını ve eksikliklerini yansıtabileceği ve dişi olmamaktan kaynaklanan hırsını çıkarabileceği günah keçilerine ihtiyacı vardır. Çeşitli ayrımcılık uygulamalarının, en tepedeki erkeklerin hizmetindeki kukular sayısını epeyce artırmak gibi pratik bir avantajı da vardır.

REKABET, PRESTİJ, STATÜ, RESMİ EĞİTİM, CEHALET, TOPLUMSAL VE EKONOMİK SINIFLAR

Kadınlar tarafından beğenilmek konusunda takıntısı olan, ama herhangi bir içsel kıymeti olmayan eril, kıymetin para, prestij, "yüksek" toplumsal sınıf, dereceler, profesyonel konum ve bilgi ile belirleneceği çok suni bir toplum inşa eder ve başka erkekleri mesleki, toplumsal, ekonomik ve eğitimsel açıdan mümkün olduğunca aşağı iter.

"Yüksek" eğitimin amacı eğitmek değil, mümkün olduğunca fazla sayıda insanı çeşitli mesleklerden dışlamaktır.

Tamamen fiziksel olup zihinsel her türlü bağlantıdan aciz olan eril, bilgi ve fikirleri anlama ve kullanma kabiliyetine sahip olmasına rağmen onlarla bağlantılanmayı, onları duygusal olarak kavramayı beceremez; bilgi ve fikirleri kendi başlarına değerlendirmez (onlar amaca giden yoldaki araçlardır) ve bunun bir sonucu olarak zihinsel arkadaşlara ve başkalarının entelektüel potansiyellerini geliştirmeye ihtiyaç duymaz.

Aksine, cehalet erilin tekelindedir; birkaç bilgili erkeğin diğerleri üzerindeki üstünlüğünü mümkün kılar ve eril, aydınlanmış, uyanmış bir dişi nüfusun kendisinin sonu anlamına geleceğinin farkındadır. Sağlıklı, gururlu dişi, saygı duyup sevebileceği eşitleriyle birlikte olmayı ister; eril ve hasta, itimatsız, kendine güvensiz eril dişi, böceklerle birlikte olmayı arzular.

Erilin gerçekleştirebileceği herhangi bir gerçek toplumsal devrim mümkün değildir çünkü tepedeki eriller statükonun sürmesini ister ve aşağıdaki erillerin bütün istediği yukarıdaki eril olmaktır. Erilin "isyanı" bir maskaralıktan ibarettir; bu erilin, *kendi* ihtiyaçlarını tatmin etmek için *kendi* kurduğu "toplum"dur. Nihai olarak, erilin "isyan" ettiği şey eril olmaktır. Eril, teknoloji onu zorladığında, başka seçeneği olmadığın-

da veya "toplum", değişmezse öleceği bir noktaya geldiğinde değişir ancak. Şimdi bu aşamadayız; eğer kadınlar kıçlarını hızla kaldırmazlarsa hepimizin ölmesi işten bile değil.

KONUŞMANIN ENGELLENMESİ

Tamamen ben-merkezci ve kendi dışında herhangi bir şeye bağlanmaktan aciz olan eril'in konuşması, kendisi hakkında olmadığında herhangi bir insani değeri olan herhangi bir şeyden kopartılmış şahsiyetsiz bir vızıldanmadır. Eril "entelektüel konuşma", zoraki ve uzatılmış bir dişiyi etkileme denemesinden ibarettir.

Edilgen, erile saygılı, ona uyum sağlamaya hazır ve ondan korkan Babasının Kızı, onun tahammül edilmez sıkıcılıktaki gevezelikleri kendisine dayatmasına izin verir. Bu onun için çok zor olmaz çünkü Babanın kafasına soktuğu gerilim ve endişe, sükunet eksikliği, emniyetsizlik, kendine güvensizlik, kendi duygu ve düşüncelerinden emin olmama hali, onun değerlendirmelerini batıl kılar ve onun, erilin gevelemelerinin gevelemeden başka bir şey olmadığını görmesini engeller; "Büyük Sanat" adı verilmiş bulamacı "takdir eden" estet gibi, Babasının Kızı da, kendisini sıkıntıdan patlatan şeye bayılır. Sadece erilin gevelemelerinin egemen olmasına izin vermekle kalmaz, kendi "konuşması"nı da buna göre ayarlar.

Daha küçüklükten, erilin kendi hayvansılığını giz-

leme ihtiyacı karşısında tatlı, terbiyeli ve "vakur" olmak üzere eğitildiği için, Babasının Kızı, "konuşma"sını havadan sudan denilen şeyle sınırlı tutmak mecburiyetindedir ki bu herhangi bir önemi olan her şeyin ihmal edildiği boş, tatsız bir şeydir -ya da eğer "eğitimli" ise, "entelektüel" tartışmaya indirger konuşmasını, yani alakasız soyutlamaların şahsiyetsiz bir söylemine– Gayri Safi Milli Hasıla, Ortak Pazar, Rimbaud'nun sembolist resme etkisi. Babasının Kızı, erile yaltaklanma konusunda o kadar uzmanlaşır ki bu zaman içinde onun ikinci doğası halini alır ve sadece dişilerle birlikte olduğunda bile yaltaklanmaya devam eder.

Yaltaklanmanın dışında, "konuşması" sapkın, orijinal fikirler öne sürme konusundaki güvensizliği ve bu güvensizlik sebebiyle kendi içine gömülmesiyle sınırlanır. Bu durum Babasının Kızının konuşmasının çekici olmaşını engeller. Tatlılık, terbiye, "vakar", güvensizlik ve kendi içine gömülmenin yoğunluk ve zekâya yol açması zordur, bir konuşmayı dinlenmeye değer kılan özellikler de bunlardır. Bu tür konuşma aslında pek de yaygın değildir çünkü sadece kendine güvenen, mağrur, dışadönük, gururlu ve sağlam kafalı dişiler, yoğun, akıllı ve edepsiz bir konuşma yapabilir.

DOSTLUĞUN ENGELLENMESİ (SEVGİ)

Erkekler, kendilerini ve dişi olmadığına inandıkları (örneğin, "sempatik" psikanalistler ya da "Büyük Sa-

natçılar") akla gelebilecek her erkeği, Tanrının elçileri dışında, horgörür ve onlara saygı duyan, yaltaklanan bütün kadınları da hor görür; güvensiz, onay arayan, yaltaklanan bütün eril dişiler kendilerini ve kendilerine benzeyen kadınları hor görür; kendine güvenen, hareketli, heyecan arayan dişi dişiler ise erkekleri ve onlara yaltaklanan eril dişileri hor görür. Kısacası, hor görme günümüzün düzenidir.

Sevgi, bağımlılık ya da cinsellik değil, dostluktur ve o yüzden iki eril arasında, bir erille bir dişi arasında sevgi olamaz. Biri ya da ikisi akılsız, güvensiz eril yaltakçısı olan iki dişi arasında da varolamaz sevgi. Konuşma gibi sevgi de yalnızca güvenli, serbest hareket edebilen, bağımsız, hoş iki dişinin arasında gerçekleşebilir çünkü arkadaşlık hor görmeye değil saygıya dayanır.

Hoş dişiler arasında bile yetişkinlik çağında arkadaşlık nadiren oluşur çünkü bunların neredeyse hepsi ya ekonomik olarak var olabilmek için bir erkeğe bağlanmıştır ya da cangılda ilerleyebilmek ve o şekilsiz kütle içinde başlarını dik tutabilmekle meşguldür. Sevgi, para ve manasız çalışmaya dayanan bir toplumda çiçek açamaz; sevginin, mutlak ekonomik ve kişisel özgürlüğe, boş vakte ve insanı yoğun biçimde özümseyen, duygusal olarak tatmin eden ve saygı duyduğunuz insanlarla paylaşıldığında, derin arkadaşlığa yol açan faaliyetlere ihtiyacı vardır. Bizim "toplumumuz" bu tür faaliyetler için hiçbir pratik fırsat sağlamaz.

Dünyayı konuşmaktan, dostluktan ve sevgiden arındıran eril bunların yerine bize şu manasız seçenekleri sunar:

"BÜYÜK SANAT" VE "KÜLTÜR"

Eril "sanatçı", yaşamıyor olmasının, yani dişi olmamasının yarattığı ikilemi pek suni bir dünya kurarak çözmeye çalışır, bu dünyada erkek kahramanlaştırılmıştır yani dişi özellikler gösterir; dişi ise pek sınırlı, tatsız, yan rollere, yani eril olmaya indirgenmiştir.

Eril "sanatsal" amaç, iletişim kurmak olmayıp (erilin içinde hiçbir şey olmadığından söyleyecek bir şeyi de yoktur) hayvansılığını saklamak olduğundan sembolizm ve belirsizliğe ("derin mevzu") sığınır. İnsanların çoğunluğu, özellikle de "eğitimli" olanlar, kendi değerlendirmelerine güven duymayıp otorite karşısında alçakgönüllü ve saygılıdır (yetişkinlerin dilinde "Babam en iyisini bilir", "Eleştirmen en iyisini bilir", "Yazan en iyisini bilir", "Doktora yapmış olan en iyisini bilir"e tercüme edilir). Bunlar, kolaylıkla belirsizliğin, mızmızlığın, anlaşılmazlığın, yönsüzlüğün, muğlaklığın ve sıkıcı olmanın derinlik ve parlaklığın işaretleri olduğuna inandırılırlar.

"Büyük Sanat" erkeklerin kadınlardan üstün olduğunu, erkeklerin kadın olduğunu kanıtlar, anti-feministlerin durup durup hatırlatmaya bayıldıkları gibi "Büyük Sanat" etiketini hak eden her şey erkekler tarafından yaratılmıştır. "Büyük Sanat"ın büyük oldu-

ğunu, eril otoriteler bize böyle olduğunu söyledikleri için biliriz ve aksini iddia edemeyiz çünkü ancak bizimkinden çok daha üstün ve keskin hassasiyetleri olanlar büyüklüğü algılayıp takdir edebilirler, onların üstün hassasiyetlerinin ispatı, takdir ettikleri dökümtüyü takdir etmiş olmalarıdır.

Takdir etme, "münevver"in başlıca meşgalesidir, edilgen, kifayetsiz, hayal gücü ve zekâ yoksunu olduğundan bununla idare etmek zorundadır; kendi meşgalesini yaratmaktan, kendisine küçük bir dünya yaratmaktan, çevresini en ufak bir biçimde etkilemekten acizdir çünkü; o yüzden kendisine ne verilse kabul etmek zorundadır, yaratmaktan ya da bağlanmaktan aciz olduğu için seyreder. "Kültür"ü özümsemek, haz vermeyen bir dünyada çaresizce ve korku içinde haz almaya çalışmaktır, steril, akılsız bir varoluşun dehşetinden kaçmaya çalışmak. "Kültür", kifayetsizlerin egosuna bir parmak bal, edilgen seyirlerini makulleştirecek bir araç sağlar; "ince" işleri takdir edebildikleri için gururlanırlar, gübreye bakıp mücevher sandıkları için (beğendikleri için beğenilmek isterler). Herhangi bir şeyi değiştirmeye güçlerinin yeteceğine inançları olmadığı için statükoya yaslanırlar. Gübrede güzellik görmek *zorundadırlar* çünkü görebildikleri kadarıyla, ellerine gübreden fazlası geçmeyecektir.

"Sanat" ve "Kültür"ün yüceltilmesi, birçok kadını daha önemli ve verimli faaliyetlerden ve etkin kabiliyetler geliştirmekten uzaklaştırıp, sıkıcı, edilgen faali-

yetlere yöneltmenin yanı sıra sağduyumuzu, şu ya da bu gübrenin derin güzelliği üzerine sonu gelmez, övüngen hesaplamalarla sürekli işgal eder. Bu, "sanatçı"nın üstün duygular, algılar, içgörüler, değerlendirmeler sahibi birisi olarak kurgulanmasına yol açar, o yüzden güvensiz kadınların kendi duyguları, algıları, içgörü ve değerlendirmelerine olan inançlarını ayaklar altına alır.

Çok sınırlı duyguya sahip olan ve buna bağlı olarak algıları, içgörüleri ve değerlendirmeleri de sınırlı olan eril, "sanatçı"nın kendisine rehberlik etmesine ve hayatın ne olduğunu anlatmasına ihtiyaç duyar. Ama tamamen cinsel olan eril "sanatçı", kendi fiziksel duyumsamaları dışında herhangi bir şeyle bağlantı kuramadığı ve eril hayatın manasızlığı ve saçmalığı dışında herhangi bir görüye sahip olmadığı için sanatçı da olamaz. Kendisi hayatın acizi olan birisi bize hayatın ne olduğunu nasıl anlatabilir ki? "Eril sanatçı" kendi içinde kavramsal bir çelişki taşır. Yozlaşmış olan, sadece yozlaşmış "sanat" üretebilir. Gerçek sanatçı, kendine güvenen, sağlıklı dişidir ve dişi bir toplumda tek Sanat, tek Kültür birbirlerine ve evrendeki başka her şeye haz veren cesur, korkusuz dişiler tarafından oluşturulacaktır.

CİNSELLİK

Cinsellik herhangi bir ilişkinin parçası olmayıp tam aksine, insanı yalnız kılan bir tecrübedir, yaratıcı de-

ğildir ve büyük bir zaman kaybıdır. Dişi kolaylıkla - hem de sandığından çok daha fazla kolaylıkla- kendi cinsel arzusundan kurtulabilir, böylece ağır ve ussal bir hale gelerek, gerçekten kıymetli faaliyetlerin ve ilişkilerin peşinde koşabilir; ama cinsel olarak kadınlara bayıldığı belli olan ve sürekli olarak onları uyarmaya çalışan eril, cinselliği yüksek olan dişileri ihtiras nöbetlerine sokup onları, çok az kadının kurtulabildiği bir cinsellik torbasına atar. Arzulu eril, ihtiraslı dişiyi heyecanlandırır; bunu yapmak *zorundadır* -ancak dişi bedenini aşıp hayvansılığın üstüne yükseldiğinde, egosu çükünden ibaret olan eril ortadan kalkacaktır.

Cinsellik kafasızların sığınağıdır. Ve kadın ne kadar akılsızsa, yani eril "kültür"e ne kadar saplanıp kalmışsa, o kadar tatlıdır, o kadar cinseldir. "Toplumumuz"daki en tatlı kadınlar kudurmuş seks manyaklarıdır. Ama tabii, korkunç, korkunç derecede tatlı olduklarından düzüşme düzeyine inmezler -onun yerine aşk yaparlar, bedenleri aracılığıyla iletişir, duyumsal ilişkiler kurarlar; daha edebi olanlar, Eros'un nabzına uyup Evreni ellerine geçirir; dindar olanlar Semavi Duyumsallıkla ruhsal bir komünyon içine girer; mistikler Erotik İlkeyle ortaya çıkıp Kosmosla kıvama gelir ve keşler de kendi erotik hücreleriyle temasa geçer.

Diğer yandan, eril "Kültür"e en az dalmış olan dişiler, en az tatlı olanlar, düzüşmeyi düzüşmeye indir-

geyen o sade ve yüce ruhlar; banliyölerin, ipoteklerin, yer fırçalarının ve bebek bokunun yetişkin dünyası için fazla çocuksu; çocuklara ve kocalara bakmak için fazla bencil; başkalarının kendileriyle ilgili düşüncelerini hiç takmayacak kadar gayri medeni; Babaya, "Yüceler"e ya da eskilerin derin aklına saygı duymayacak kadar küstah; yalnızca kendi düşük hayvani güdülerine güvenen; Kültürü civcivlerle bir tutan; tek yönelimi duygusal heyecan bulmak olan; mide bulandırıcı, tatsız, üzücü "sahneler"e karnı tok; kendilerini rahatsız edenlere bir tokat aşkeden nefret dolu, vahşi kaltaklar; başına bir şey gelmeyeceğini bilse bir erkeği görür görmez göğsüne bir falçata batıracak ya da kıçına bir buzmaşası sokacak olan, kısaca "kültür"ümüzün standartlarına göre SCUM olan.... bu dişiler ağır ve görece daha akılcı ve aseksüalitenin eteklerindedir.

İntizam, tatlılık, özen, kamunun fikri, "ahlak", götlere "saygı"nın elini kolunu bağlamadığı, her zaman cesur, pislik ve düşmüş olan SCUM her yola gelir... her yola... bütün gösteriyi görmüştür -her bir parçasını- düzüşme sahnesini, emme sahnesini, zürefa sahnesini -hepsini, bu sahilin tamamını gezmiştir, her limanda, her iskelede bulunmuştur- çük limanı, kuku limanı... anti-sekse varmadan önce epeyce seks yapması gerekiyor insanın ve SCUM bütün bu yollardan geçmiştir ve artık yeni bir gösteri için hazırdır; limandan yavaşça çıkıp harekete geçme hazırlıkları yapmaktadır... Ama SCUM henüz muzaffer değil; SCUM

henüz "toplum"umuzun lağımında, o toplum ki eğer mevcut yolundan döndürülmezse ve üzerine Bomba düşmezse kendi kendini öldürecek.

SIKINTI

Merhametsiz ve üzücü olmadıklarında tamamen sıkıcı olan yaratıklar tarafından ve onlar için kurulmuş bir "toplum"da hayat, merhametsiz ve üzücü olmadığınızda tamamen sıkıcıdır.

KETUMLUK, SANSÜR, BİLGİNİN VE FİKİRLERİN BASTIRILMASI VE TEŞHİRLER

Her erilin, derinlerdeki en gizli saklı korkusu dişi olmayıp eril, yani insanlık-altı bir hayvan olduğunun ortaya çıkmasıdır. Tatlılık, kibarlık ve "vakar" kişisel düzeyde bunun teşhirini engellemeye yeter. Ancak genel olarak eril cinsin tamamının teşhirini engellemek ve "toplum" içindeki gayri tabii egemen konumunu sürdürebilmek için eril, aşağıdakilere sığınır:

1. **Sansür.** Bir şeyin genel anlamına akılla karşılık vereceğine, tekil kelimelere ve cümleciklere tepkiyle karşılık veren eril, kendi hayvansılığının tahrik edilmesini ve keşfedilmesini engellemek için sadece "pornografi"yi değil, hangi bağlamda kullanılmış olursa olsun "edepsiz" kelimeler içeren her şeyi sansürler.

2. **Her türlü fikrin ve bilginin bastırılması.** "Toplum"daki egemen konumunu tehdit ve teşhir edebilecek her şey bastırılır. Birçok biyolojik ve psikolojik veri erilin dişi karşısındaki muazzam aşağılıklığının ispatı olduğu için bastırılmaktadır. Ayrıca eril, denetimi elinde tuttuğu sürece zihinsel hastalık meselesi asla çözülmeyecektir çünkü birincisi, erkeklerin bundan büyük çıkarı vardır -ancak birkaç tahtaları eksik olan dişiler, erkeklerin herhangi bir şeyi biraz olsun denetlemesine izin verebilir- ve ikincisi eril, zihinsel hastalığa yol açma konusunda babalığın rolünü asla kabul edemez.

3. **Teşhirler.** Erilin hayattaki tek zevki -eğer gergin ve merhametsiz erilin hayatta herhangi bir şeyden zevk alabildiğinden bahsetmek mümkünse- başkalarını teşhir etmektir. Bir kere teşhir olduktan sonra, ne olarak teşhir olduklarının fazla bir önemi yoktur; dikkat erilin üzerinden uzaklaşacak olduktan sonra. Başkalarını düşman ajanları (Komünistler ve Sosyalistler) olarak teşhir etmek en sevdiği boş vakit geçirme yollarından birisidir çünkü bu, tehdit kaynağını sadece kendisinden değil bütün memleket ve Batı dünyasından uzaklaştırır. Kıçında yuvalanan böcekler onun içinde değil, Rusya'dadır.

GÜVENSİZLİK

Empati kurmaktan ya da şefkat veya sadakat hissetmekten âciz ve sadece kendisiyle ilgili olan erilin adalet duygusu hiç yoktur; korkaktır, her zaman dişinin onayını almak için ona yaltaklanmak zorundadır, bu onay olmadan yapamaz, her zaman hayvansılığının, erilliğinin keşfedilmesinin sınırındadır, hep bunu örtmek ihtiyacı duyar, hep yalan söylemek zorundadır; boş olduğu için şerefi ya da haysiyeti yoktur, bu kelimelerin anlamını bile bilmez. Uzun lafın kısası eril kaypaktır ve eril bir "toplum"da tek münasip tutum alaycılık ve güvensizliktir.

ÇİRKİNLIK

Tamamen cinsel olduğu için akılcı estetik cevaplardan aciz ve bütünüyle maddiyatçı ve obur olan eril, dünyaya "Büyük Sanat" eziyetini yaptığı yetmezmiş gibi, manzarasız şehirlerini, (içi ve dışı) çirkin binalarla, çirkin dekorlarla, reklam panolarıyla, otobanlar, arabalar, çöp kamyonları ve en önemlisi kendi kokuşmuş benliğiyle süslemiştir.

NEFRET VE ŞİDDET

Eril, gerginlik, dişi olmamanın ve herhangi bir biçimde tatmin ve haz sağlayamamanın verdiği hırsla yiyip bitirir kendini; nefretle yiyip bitirir -insanın kendisini taciz edene ya da kendisine hakaret edene duyduğu makul nefret değildır bu- akıldışı, ayrımcı nef-

rettir.:.. nefret erilin değersiz varlığının ta dibindedir.

Keyfi şiddet, ona "erkek" olduğunu "ispat etme"nin yanı sıra nefretini dökecek bir kanal sağlar ve buna ilaveten -erilin yalnızca cinsel karşılıklara gücü yettiği ve yarı ölü benliğini uyarmak için çok güçlü uyarıcıları ihtiyaç duyduğu için- biraz cinsel heyecan sağlar.

HASTALIK VE ÖLÜM

Bütün hastalıklar tedavi edilebilir ve yaşlanma süreci ve ölüm, hastalıktan kaynaklanır; o yüzden asla yaşlanmamak, sonsuza kadar yaşamak mümkündür. Aslında, yaşlanma ve ölüm meseleleri birkaç yıl içinde çözülebilir, yeter ki, bu soruna yönelik şöyle derinlemesine, kütlesel bir bilimsel hamle gerçekleşebilsin. Ancak bunun eril düzenekte gerçekleşmesi mümkün değildir, çünkü:

1. Çoğu eril biliminsanı, erillerin dişi olduğunu keşfetmekten korkar, biyolojik araştırmadan kaçınır ve erkeksi, "erkekçe" savaş ve ölüm programlarını tercih eder.

2. "Yüksek" eğitim sistemimizin katılığı, sıkıcılığı, pahalılığı, zaman tüketiciliği ve adaletsiz dıştalayıcılığı bir sürü potansiyel biliminsanının bilimsel kariyerden uzaklaşmasına yol açar.

3. Kendi konumlarını kıskançlıkla korumaya çalışan güvensiz eril profesyoneller, soyut bilimsel kavramları, yalnızca çok seçkin birkaç kişinin kavrayabileceği yönündeki propagandayı yayar.

4. Baba sisteminden kaynaklanan özgüven eksikliği, bir sürü yetenekli kızı, biliminsanı olmaktan alıkoyar.

5. Otomasyon eksikliği. Şu anda öyle bir veri serveti var ki, düzenlenip bağlantılandırılsa kanserin ve daha birçok başka hastalığın tedavisi mümkün olacak ve büyük bir ihtimalle hayatın anahtarı bulunacaktır. Ama bu veriler o kadar büyüktür ki bunları hepsinin bağlantılandırılması çok yüksek hıza sahip bilgisayarları gerektirir. Bilgisayarların kurumlaşması eril denetim sisteminde sonsuza kadar ertelenecektir çünkü eril, kendi yerini makinaların almasından çok korkar.

6. Para sisteminin yeni ürünlere karşı doymak bilmez bir ihtiyacı vardır. Şu anda ortalardaki az sayıda biliminsanı arasından, ölüm programları üzerinde çalışmayanların çoğunluğu, büyük işletmeler için araştırma programlarında çalışmaktadır.

7. Eril ölümü sever –kendisini cinsel açıdan heyecanlandırır bu ve içinden zaten ölü olduğu için, ölmek ister.

8. Para sistemi, yaratıcılığı en az olan biliminsanlarına yöneliktir. Biliminsanlarının çoğu, Babanın üstünlüğünün hüküm sürdüğü en azından görece zengin ailelerden gelir.

İnsanın varoluşunu haklı kılan tek şeyden, yani olumlu bir mutluluk halinden âciz olan eril, en iyi halinde gevşemiş, rahat ve tarafsız bir durumdadır ve bu hal çok kısa bir süre yaşanabilir çünkü olumsuz bir hal olan sıkıntı hemen ona yerleşiverir; o yüzden eril çilekeş bir varoluşa mahkumdur adeta; bunu iyileştiren tek şey ancak zaman zaman yaşanabilen sukünet anlarıdır ki bunları da ancak bir dişinin karşılığında sağlayabilir. Eril, tabiatı itibarıyla bir kene, bir duygusal parazittir ve o yüzden etik olarak yaşamayı hak etmez çünkü kimsenin başkalarının karşılığında yaşama hakkı yoktur.

Nasıl ki insanların köpekler üzerinde bir varoluş önceliği varsa ve bunu daha ileri bir evrimleşmeye ve daha yüksek bir bilince sahip olmaya borçlularsa, kadınların da erkekler üzerinde böyle bir varoluş hakkı öncelikleri vardır. O yüzden bir erkeğin bertaraf edilmesi adil ve iyi bir davranış olup büyük ölçüde kadınların yararınadır ve aynı zamanda bir merhamet eylemidir.

Gerçi bu ahlaki konu bir zaman sonra akademik bir mesele olmanın ötesinde bir anlam içermeyecektir çünkü eril, süreç içinde kendi kendisini bertaraf et-

mektedir. Eski ve klasik savaşları ve ırk mücadelelerini yürütmenin yanı sıra her gün daha fazla sayıda erkek ya ibne oluyor ya da uyuşturucu maddeler aracılığıyla kendi kendilerini yok ediyor. Dişi, istese de, istemese de, zaman içinde bütün sorumluluğu üzerine alacak, başka bir sebepten olmasa bile buna mecbur kalacak; eril, pratik sebeplerle ortadan kalkacak.

Bu trendi hızlandıran bir başka etmen de her gün daha fazla sayıda erilin aydınlanarak kendi çıkarlarını fark ediyor olmasıdır; dişilerin çıkarının kendi çıkarları olduğunu her geçen gün daha fazla fark ediyorlar, yalnızca dişi aracılığıyla yaşayabileceklerini ve dişi, yaşamaya, kendini gerçekleştirmeye, eril değil dişi olmaya ne kadar teşvik edilirse erilin de o kadar yaşamaya yaklaşacağını görüyorlar; dişi aracılığıyla yaşamanın, dişi olmaya çalışıp onun niteliklerini gasp etmek ve kendinin olduğunu iddia etmekten ve dişiyi aşağıya itip eril olduğunu iddia etmekten daha kolay olduğunu, gittikçe daha iyi görüyorlar. Erilliğini, yani edilgenliğini ve tamamen cinsel oluşunu kabul eden ibneye de en fazla kadınlar hizmet eder çünkü onlar gerçekten dişi olduklarında onun eril, kadınsı olması daha kolay olacaktır. Eğer erkeklerde akıl olsa, gerçekten dişi olmanın yollarını ararlardı, erkeklerin, beyin ve sinir sisteminde bazı ameliyatlar aracılığıyla sadece bedenen değil ruhen de kadın olmalarını sağlamak için yoğun biyolojik araştırmalara girerlerdi.

Üreme için dişileri kullanmaya devam mı edilecek yoksa laboratuvarda mı üremenin yolları aranacak

tartışması da akademik olacak: oniki yaşı geçmiş her dişi düzenli olarak Hap kullandığında ve artık kaza falan olmadığında ne olacak? Kaç kadın hamile kalacak (ve kaza halinde) hamileliğini sürdürecek? Hayır, Virginia, beyni yıkanmış robot kadınlar sürüsünün söyleyeceklerine rağmen, kadınlar damızlık kısraklar olmaya bayılmıyor. Toplum tamamen bilinçli kadınlardan oluştuğunda bunun cevabı hayır olacaktır. Küçük bir oranda kadın, türün devamı için damızlık kısrak olarak zorla bir kenara mı ayrılacak? Bunun olamayacağı çok açık. Cevap, bebeklerin laboratuvarda üretilmeleridir.

Eril üretip üretmeme meselesine gelince böyle bir soru yoktur çünkü eril tıpkı bir hastalık gibi hep aramızda var olmuştur ve varolmaya devam etmelidir. Genetik denetim mümkün olduğunda –ki bu mümkün olacaktır- fiziksel arızalar ve eksikliklerden, ki bunlara erillik gibi duygusal arızalar da dahildir, arınmış, tam ve bütünlüklü varlıklar üretileceğini söylemeden geçmek de olmaz. Bile bile kör insanlar üretmek nasıl ki ahlaksızlıksa, duygusal sakatların üretilmesi de öyledir.

Hatta dişiler bile niye üretilsin ki? Neden gelecek nesiller olsun? Bunların amacı nedir? Yaşlanma ve ölüm bertaraf edildiğinde neden üretilsin? Biz öldükten sonra ne olacağını niye umursayalım? Bizi takip edecek bir genç nesil olmaması neden umurumuzda olsun ki?

Olayların doğal akışı ve toplumsal evrim, zaman içinde dünyanın tamamen dişiler tarafından denetlenmesini ve bunun bir sonucu olarak erillerin üremesinin son bulmasını ve nihai olarak, dişilerin üremesinin de son bulmasını getirecektir.

Ama SCUM sabırsızdır, gelecek nesillerin mamur olacağı fikriyle teselli bulmaz; SCUM kendisi için de bir parça heyecanlı hayat ister. Ve eğer kadınların büyük bir çoğunluğu bugün SCUM olsaydı, emek gücü içinden çekilebilir ve böylece bütün ulusu felç ederek birkaç hafta içinde bu ülkenin denetimini tamamen ellerine geçirebilirdi. Bunu dışında, tek bir tanesi bile ekonomiyi ve başka her şeyi dağıtmaya yetecek ek önlemler şunlardır: kadınların kendilerini para sistemi dışında tanımlamaları, satın almamaları ve sadece yağmalamaları, istemedikleri yasalara uymayı reddetmeleri. Polis gücü, Ulusal Muhafızlar, Ordu, Donanma ve Bahriye bir araya gelse bile nüfusun yarıdan fazlasını kapsayan bir isyanla baş edemez, özellikle de bu muhtaç oldukları insanların isyanı olunca.

Eğer bütün kadınlar, erkekleri terkedip onlarla herhangi bir biçimde ilgilenmeyi reddederse -herhangi bir biçimde, bütün erkekler,- hükümet ve ulusal ekonomi tamamen çökecektir. Erkeklere üstünlüklerinin ve onlar üzerindeki güçlerinin farkında olan kadınlar, erkekleri terketmeksizin bile, birkaç hafta içinde her şeyin denetimini ellerine alabilir ve erillerin dişilere tamamen tabi olmasını sağlayabilir. Aklı başında bir

toplumda eril itaatkâr bir biçimde dişiyi takip eder. Eril uysaldır ve kolay yönlendirilebilir, kendisini egemenliği altına almaya talip olan herhangi bir dişinin egemenliğine açıktır. Aslında eril çaresizce, dişiler tarafından yönlendirilmeyi ister, Annenin ipleri eline almasını ve kendisini, onun ilgisi için yok saymak ister. Ama içinde yaşadığımız toplum aklı başında değil, birçok kadın, erkeklerle ilişkilerinde nerede durduğu konusunda en ufak bir fikre bile sahip değil.

O yüzden de çelişki dişilerle eriller arasında değildir -SCUM'la, yani egemen, emniyetli, kendine güveni tam, berbat, vahşi, bencil, bağımsız, gururlu, heyecan peşinde, bildiğini okuyan, küstah ve kendisini, evreni yönetmeye layık gören, bu "toplum"un sınırlarına kadar özgürce gitmiş ve onun sunabildiklerinin ötesinde bir şey aramaya hazır olan dişilerle- tatlı, edilgen, kabul eden, "yetiştirilmiş", terbiyeli, vakur, tabi, bağımlı, korkutulmuş, akılsız, güvensiz, onay arayan, Babasının Kızları, ki bunlar bilmedikleri şeyle baş edemez, sırf tanıdık diye lağımda kulaç atmaya hazır ve orangutanlarla takılmaya razıdır; yalnızca Koca Babanın yanında kendilerini güvende hissederler, onları yönlendirecek güçlü kocaman bir adam olsun, Beyaz Saray'da da şişko kıllı bir surat otursun; içleri rahat eder; bir erkeğin, Babanın ne olduğu gerçeğiyle yüz yüze gelemeyecek kadar korkak ve bir domuzla sofraya oturmaya hazırdırlar ve kendilerini hayvansılığa uyarlamışlardır, kendilerini onunla çok

rahat hissederler ve başka bir "hayat" tanımazlar; zihinlerini, düşünce ve bakışlarını eril düzeye indirmişlerdir; sağduyu, hayal gücü ve zekâ yoksunudurlar o yüzden yalnızca eril bir "toplum"da değerleri olabilir, güneşin altında, daha doğrusu bataklıkta, rahatlatıcı, ego-şişirici ve damızlık olarak işlev görürler, öteki dişiler onları kendilerinden görmeyip dışlar, eksikliklerini, erilliklerini başka dişilere yansıtır ve dişiyi bir böcek gibi görürler.

Ama SCUM, milyonlarca götün yıkanmış beyinlerinin kendine gelmesini bekleyemeyecek kadar sabırsızdır. Harika kadınlar neden sıkıcı erillerin hızına ayak uydurmak zorunda? Şahane ve salak olanların kaderi neden iç içe geçmiş olsun ki? Aktif ve hayal gücü geniş olan, sosyal politikalarla ilgili olarak, neden edilgen ve sümsük olana danışsın ki? Neden bağımsız olan, dayanacak Babaya ihtiyaç duyan bağımlıyla birlikte lağımın yolunu tutsun ki?

Bir avuç SCUM, sistemi, sistemli bir biçimde becererek, mülke seçici bir biçimde zarar vererek ve cinayet aracılığıyla bir yıl içinde ülkeyi eline geçirebilir:

SCUM gizli işsiz gücün yani becerme gücünün mensubu olacaktır; çeşitli işlere girecekler ve çalışmayacaklardır. Örneğin SCUM tezgahtâr kızlar, sattıkları malların karşılığını almayacak, SCUM telefon operatörleri çağrıları bağlamayacak; SCUM büro ve fabrika işçileri işlerini düzmenin yanı sıra gizlice alet edevata zarar verecek.

SCUM atılana kadar işyerinde çalışmayacak sonra da çalışmamak üzere yeni bir işe girecektir.

SCUM otobüs şoförlerini, taksi sürücülerini ve metro jetonu satıcılarını zorla işlerinden uzaklaştıracak ve otobüsleri ve taksileri bedava sürüp kamuya bedava jeton dağıtacaktır.

SCUM bütün gereksiz ve zararlı nesneleri imha edecektir -arabalar, dükkân vitrinleri, "Büyük Sanat" vb.

SCUM, nihai olarak radyo ve TV kanallarının bütün dalgalarını ele geçirecektir. Bunu, SCUM'ın verici stüdyolara girişine direnen bütün radyo ve TV çalışanlarını zorla işlerinden uzaklaştırarak yapacaktır.

SCUM çift-ayırma yönüne gidecektir, yani gördüğü her yerde karma (dişi-eril) çiftleri ayıracaktır.

SCUM YAN ÖRGÜTÜ

SCUM, SCUM Yan Örgütüne girmeyen bütün erkekleri öldürecektir. Erkek Yan Örgütü, kendilerini bertaraf etmek için canla başla çalışan, hangi dürtüyle olursa olsun iyi şeyler yapan, SCUM'la birlikte olan erkeklerdir. Erkek Yan Örgütündeki erkeklere birkaç örnek; erkekleri öldüren erkekler; biyolojik savaşın karşıtı olarak, yapıcı programlarda çalışan biyoloji bilimi insanları, SCUM'ın amaçlarının gerçekleşmesine yardımcı olacak fikirleri yayan ve savunan gazeteciler, yazarlar, editörler, yayıncılar ve prodüktörler; kendilerini güzel bir örnek olarak sunarak başka erkekleri de kendilerini erksizleştirmeleri konusunda teşvik eden ve böylece daha az hata yapmalarını sağlayan ibneler; başkalarına birşeyler -para, eşya, hizmet- veren erkekler; her şeyi olduğu gibi anlatan erkekler (henüz bunu yapan olmadı), kadınları doğru gösteren erkekler, kendileriyle ilgili gerçekleri açıklayan erkekler, akılsız eril dişilere papağan gibi tekrar

edebilecekleri doğru cümleler verenler, onlara bir kadının hayattaki temel maksadının eril cinsi yok etmek olması gerektiğini anlatanlar (bu çabalarında erkeklere yardımcı olmak için SCUM, Taşak Dersleri düzenleyecektir. Burada her eril kalkıp "Ben bir taşağım, düşük, atık, pis bir taşağım," diye başlayan ve nasıl böyle olduğunu anlatan birer konuşma yapacak. Bunu yaptığı için dersten sonra orada hazır bulunacak bir SCUM'la bir saat boyunca kardeş olma fırsatıyla ödüllendirilecek. Cici, temiz yaşayan eril kadınlar bu derslere davet edilip eril cins hakkındaki her türlü yanlış anlama ve şüphelerinin aydınlığa kavuşmasına yardımcı olunacak); ekranda, yalnızca Emme Gömmenin gösterileceği günü yaklaştıran seks kitaplarının ve filmlerinin, vb'nin yapımcıları ve satıcıları (Kavalcıyı takip eden fareler gibi eriller de Kukunun peşinde kendi ecellerine koşar, nihai olarak, aslında oldukları edilgen et tarafından yenilip batırılacak ve bunun içinde boğulacaklar); erkeklerin düşüşünü hızlandıran uyuşturucu madde satıcıları ve savunucuları.

Erkek Yan Örgütünde olmak SCUM'ın kurtarılacaklar listesine girmek için gerekli ama yetersiz bir koşuldur -iyi olmak yetmez- işe yaramaz kıçlarını kurtarmak için erkeklerin aynı zamanda kötülüğe engel olmaları da gerekir. En iğrenç ve zararlı tiplerden bazı örnekler: tecavüzcüler, politikacılar ve onların hizmetinde olan herkes (kampanyaları yürütenler, politik partilerin üyeleri, vb.); kötü şarkıcılar ve mü-

zisyenler; Yönetim Kurulu Başkanları; Eveekmekgötürenler; mülk sahipleri; Musak çalan lokantaların ve yağlı kaşıkların sahipleri; "Büyük Sanatçılar"; küçük kumarbaz ve bahisçiler; polisler; parababaları; ölüm ve yıkım programlarında ve özel endüstride çalışan biliminsanları (yani pratik olarak bütün biliminsanları); yalancılar ve ikiyüzlüler; disk jokeyler; kendilerini yabancı bir kadına dayatan erkekler; emlakçılar; borsacılar; söyleyecek şeyi olmadığı halde konuşan erkekler; aylak aylak sokakta gezip varlığıyla manzarayı kapatan erkekler; aynı anda iki kadını idare edenler; uyduruk sanatçılar; bokböcekleri; fikir hırsızları; herhangi bir biçimde herhangi bir dişiye zarar vermiş olan erkekler; reklam endüstrisindeki bütün erkekler; psikiyatristler ve klinik psikologlar; namert yazarlar; gazeteciler, editörler, yayıncılar, vb.; kamu ve özel düzeydeki bütün sansürcüler; erler de dahil silahlı kuvvetlerin bütün mensupları, emirleri LBJ* ve McNamara veriyor ama subaylar da bunları yerine getiriyor) ve özellikle pilotlar (eğer bomba atılacaksa bunu LBJ atmayacak, bir pilot atacak). Herhangi bir erkeğin davranışlarının hem iyi hem kötü kategorilere uyması durumunda, davranışının, sonuç olarak iyi mi kötü mü olduğunu belirlemek için adamın genel, öznel bir değerlendirilmesi yapılacak.

Dişi "Büyük Sanatçıları", yalancıları, sahtekârları falan erkeklerle birlikte götürmek çok çekici bir dü-

LBJ: lindon b. johnson.

şünce aslında ama bu uygunsuz olur çünkü kamuoyunun çoğunluğu için öldürülen dişinin aslında eril olduğu açık değildir. Her kadının içinde az ya da çok derecede bir sahte damar vardır ama bu, bir ömür boyu erkeklerle yaşamaktan dolayı dallanır. Erkekleri bertaraf edin, kadınlar şekle girecektir. Kadınlar düzeltilebilir; erkeklerse düzeltilemez, ancak davranışları düzeltilebilir. SCUM kıçlarından dürtünce hale yola girerler.

SCUM, düzene çomak sokarak, yağmalayarak, çiftleri ayırarak, imha ederek ve öldürerek güçlenecektir. SCUM, bundan sonra askerlerden oluşacaktır; seçkin silahlı güçlerden –sert aktivistler (çomak sokanlar, yağmacılar ve imhacılar) ve seçkinlerin de seçkini- katillerden.

Bırakmak çözüm değildir; düzene çomak sokmak gerekir. Kadınların çoğu, zaten bıraktırılmıştır; hatta hiç içeri girmezler. Bırakmak, denetimi bırakmayanlara verir; bırakmak tam da düzenin öncülerinin istediği şeydir; sistemin altını oyacağına onu güçlendirir çünkü bu sistem tamamen, kadın kitlesinin katılmamasına, edilgenliğine, kayıtsızlığına ve işin dışında bırakılmasına dayanır. Ancak, erkeklerin uygulaması için mükemmel bir politikadır bırakmak ve SCUM bunu hararetle teşvik eder.

Selamete ulaşmak için kendi içinize bakmak, göbeğinizde yoğunlaşmak gibi Bırakan İnsanların inanmanızı istediği şeyler çare değildir. Mutluluk dışınızda-

dır, başkalarıyla alış verişte bulunarak sağlanır. İnsanın amacı kendi içine gömülmek değil kendini unutmak olmalıdır. Yalnızca birincisine gücü yeten eril, tedavisi mümkün olmayan bir hatayı, bir erdeme dönüştürür ve kendi içine gömülmeyi yalnızca iyi bir şey olarak sunmakla kalmaz, onu Felsefi İyi olarak sunup bir de üstelik derin olduğu için prim yapar.

SCUM, amaçlarına ulaşmak için gösteri, yürüyüş ve grev yapmayacaktır. Bu tür taktikler cici, kibar hanımlar içindir, bunlar vicdanlarını rahatlatarak bu tür etkisiz olacağı kesin eylemlere girişirler. Buna ek olarak, yalnızca düzgün, temiz yaşayan ve kendilerini türün içinde görmeye alışık eril kadınlar böyle sürü temelinde hareket eder. SCUM bireylerden oluşur; SCUM bir sürü değil, bir damardır. Bir işi, o işin gerektirdiği sayıda SCUM bir araya gelerek yapar. Aynı zamanda, ağır ve bencil olan SCUM, koca sopalarla kafasının dövülmesine maruz bırakmaz kendini; böyle şeyler Baba ve polislerin özsel iyiliğiyle ilgili dokunaklı bir inanca saygıda kusur etmeyen cici, "ayrıcalıklı, eğitimli" orta sınıf hanımları içindir. Eğer SCUM bir yürüyüş yaparsa bu Başkan'ın aptal suratının üzerinde olur; eğer SCUM bir darbe yaparsa bu karanlıkta ve on santimlik bir bıçakla olacaktır.

SCUM her zaman suç temelinde hareket eder; bu sivil itaatsizlik temelinin aksi olma anlamındadır, yani yasaları açık biçimde çiğneyip hapse girerek dikkati çekmenin aksidir. Bu tür taktikler genel sistemin

haklılığını tanır ve ancak onu hafifçe dönüştürmeye, belli bazı yasaları değiştirmeye yarar. SCUM bütün sistemin, kanun ve hükümet fikrinin karşısındadır. SCUM sistemi imha etmek için vardır, onun içinde bazı haklar elde etmek için değil. Aynı zamanda, SCUM –her zaman gizli, kaçak ve kapalı olacaktır (ancak SCUM katillerinin ne olduğu bilinecektir).

Gerek imha, gerekse öldürmeler seçici ve ayrımcı olacaktır. SCUM kafalarında belirli bir hedef olmayan, ayrım tanımayan yarı deli isyanlara karşıdır çünkü bunlarda kendi türünden olanlar da okkanın altına gidebilir. SCUM ayrımsız imhayı hedefleyen herhangi bir türden isyana katılmaz, desteklemez ve teşvik etmez. SCUM, ağır ve gizli bir biçimde avına yaklaşıp öldürmek üzere hareket eder. İmha hiçbir zaman yiyecek ya da daha başka gerekli malzemenin nakledildiği yolların kapatılmasına ya da su kaynaklarının kesilmesine, caddelerin ve trafiğin ambulansların geçmesini ya da hastanelerin çalışmasını engelleyecek şekilde kapatılmasıyla olmaz.

Para-iş sistemi yok olana ve otomasyon tamamen yerleşene kadar ya da bu hedefleri hayata geçirmek için şiddete başvurulmasına gerek kalmayacak sayıda kadın SCUM'la işbirliği yapana kadar, yani yeterli sayıda kadın çalışmamaya ya da işi bırakıp yağmalamaya, erkekleri terk etmeye ve gerçekten medeni bir topluma uymayan bütün kanunlara itaatsizlik göstermeye başlayana kadar, SCUM imhaya, yağmalamaya,

düzene çomak sokmaya ve öldürmelere devam edecektir. Bir çok kadın bu çizgiye gelecektir; ama çok önceden düşmana teslim olmuş, hayvansılığa, erilliğe kendini uydurmuş ve o yüzden sınırlamalar ve baskılardan hoşlanan, özgürlükle ne yapacağını bilemeyen birçok başka kadın da dalkavuk ve paspas olmaya devam edeceklerdir; tıpkı rejimler gelip geçerken pirinç tarlalarında köylü olmaya devam eden pirinç ekicileri gibi. Bir iki ayran gönüllü sızlanıp küsecek ve oyuncaklarını yere atacaktır ama SCUM onların üzerinden silindir gibi geçecektir.

Tamamen otomosyona bağlanmış bir toplum konusunda kamunun talebi olduğunda bu kolaylıkla ve çabucak temin edilebilir. Bunun projeleri zaten vardır ve milyonlarca insanın bu konuda çalışmasıyla birkaç hafta içinde yapılandırılması da tamamlanır. Para sisteminin dışında bile olsa, birçok insan buna uyup otomasyona bağlanmış bir toplumun inşasını sağlamak ister; bu fantastik bir yeni dönemin başlangıcına işaret edecektir ve bu yapılanmaya eşlik edecek bir kutlama atmosferi de olacaktır. Paranın bertaraf edilmesi ve otomasyonun tamamen kurumlaşması bütün diğer SCUM reformlarının temelidir; bu ikisi olmadan diğerleri olamaz; bunlar olduğunda diğerleri çabucak gerçekleşir. Hükümet otomatik olarak düşecektir. Bütünlüklü otomasyonla her kadın her konuda kendi evinden elektronik bir oy verme makinasıyla doğrudan oy kullanabilecektir. Hükümet, neredeyse tama-

men, ekonomik işleri düzenlemekle ve tamamen özel durumlara karşı yasalar çıkarmakla meşguldür, paranın ve onun yanında, "ahlak"ı kanunlaştırmaya çalışan erillerin bertaraf edilmesiyle birlikte oy verecek konu da kalmayacaktır.

Paranın ortadan kaldırılmasından sonra erkekleri öldürmeye artık gerek kalmayacaktır; psikolojik olarak bağımlı dişilerin üzerindeki tek iktidardan soyunmuş olacaklardır böylece. Onlar, yalnızca, kendilerine bir şeylerin dayatılmasını arzulayan paspaslara dayatabilirler. Kadınların kalan kısmı, henüz çözülmemiş birkaç sorunu çözmekle meşgul olacaktır. Sonra da, ölümsüzlük ve Ütopyayla ilgili gündemimizi planlamaya geçilecektir; eğitim programları tamamen yenilenecek böylece milyonlarca kadın birkaç ay içinde yüksek düzeyde entelektüel iş yapabilecek şekilde eğitilecektir ki bu, şu anda yıllar alır (eğitimin amacı akademik ve entelektüel bir elit yaratmayıp eğitmek olduğunda bu kolaylıkla sağlanabilir) hastalık, yaşlılık ve ölüm meselelerini çözmek ve şehirlerimizi ve mahallelelerimizi yeniden düzenlemek. Birçok kadın bir süre daha erkeklere bayıldıklarını sanmaya devam edecektir ama dişi topluma alıştıklarında ve projelerine gömüldüklerinde onlar da zaman içinde erilin gereksizliğini ve banalliğini görecektir.

Kalan birkaç erkek son günlerini uyuşturucu maddelere takılarak ya da öylesine dolanarak ya da hareket halinde olan yüksek güçteki dişiyi edilgen biçim-

de izleyerek, kendilerini seyirciler, adanmış yaşayanlar* olarak gerçekleştirerek ya da sığır otlağında dalkavuklarla çiftleşerek geçirebilir ya da en yakın dost intihar merkezine gidip sakin, hızlı ve acısız bir biçimde gazla öldürülebilir.

Otomasyonun kurumlaşmasından, erillerin yerini makinaların almasından önce, erilin dişinin işine yaraması gerekmektedir, onu beklemeli, en ufak bir arzusunu bile yerine getirmeli, her emrine uymalı, ona tamamen tabi olmalı, iradesine tamamen itaat etmelidir. Bu, bugünkü çarpık, yoz durumumuzun tamamen aksidir; bugünkü halde erkekler dünyayı utanç verici varlıklarıyla doldurmakla kalmıyor. Dişiler kitlesi onlara yaltaklanıyor ve önlerinde diz çöküyor, milyonlarca kadın Paranın Hükümdarlığının önünde secdeye varıyor, köpek tasmanın ucundaki sahibini taşıyor. *Drag queen* olamadığında, erilin en az mutlu olduğu durum köpekliğinin tanınması halidir -kimse ondan gerçekçi olmayan duygusal taleplerde bulunmaz ve tamamen bütünlüklü olan dişi gerekeni yapar. Makul erkekler ezilmeyi, üzerlerine basılmasını, kendilerine kuduz bir köpek ve pislik, yani oldukları şey

* Arzu ettiği belirli bir dişiye elektronik olarak bağlanıp onun her hareketini ayrıntısıyla izlemesi mümkün olacaktır. Dişiler buna kibarca ve mecburen rıza göstereceklerdir çünkü bu onları hiçbir biçimde rahatsız etmeyecektir ve talihsiz, özürlü insanlara bu biçimde iyi ve insani bir davranışta bulunmak ne kadar harikadır.

gibi davranılmasını isterler ki iğrençlikleri teyit edilsin.

Hasta, akılsız, kendi iğrençliklerine karşı kendilerini savunmaya çalışan erkekler ise, SCUM'ın üstlerine geldiğini gördüklerinde dehşet içinde Koca Anneye ve onun Koca Memelerine kaçacaklardır ama Memeler onu SCUM'a karşı korumayacaktır; çünkü Koca Anne köşede oturup güçlü, dinamik, donuna sıçan Koca Babaya sarılmış olacaktır. Ancak makul olan erkekler, tekmeler atıp mücadele etmeyecek ya da sıkıcı olaylara yol açmayacaktır, arkalarına yaslanacak, gevşeyecek, gösterinin tadını çıkaracak ve kendi ecellerine giden dalgaların üzerinde yolculuk yapacaklardır.